

За инвестиције и развој две трећине општинског буџета

Страна 2

Орден амбасадора добре услуге Мирољубу Алексићу

Стране 10 и 11

ТЕМА БРОЈА: БРАТСКЕ ВЕЗЕ ПРЕКО ДРИНЕ

Озваничена туристичка сарадња Источног Сарајева и Златибора

Златибор

Јахорина

Стране 4 до 7

ПОЗНАТИ О ЗЛАТИБОРУ Нела Михаиловић: Неодољиво духовно здравље Чајетинаца

Страна 24

www.zlatibor.org.rs

Turistička organizacija Zlatibor

ПРИВРЕДНО ДРУШТВО ЗЛАТИБОРСКИ ЕКО АГРАР ЧАЈЕТИНА

**МЛЕКАРА
НАША ЗЛАТКА**

ПРЕДСТАВЉАМО ХОТЕЛЕ
ЗЛАТИБОРА

„Сателит” препознатљив
по иновацијама

Страна 12

За инвестиције и развој две трећине општинског буџета

„Најбитније је то што у наредној години завршавамо готово све капиталне инвестиције које смо изводили дужи низ година: гондолу, Постројење за пречишћавање отпадних вода, куповину спортске хале на Златибору, доградњу хале у Чајетини, изградњу улица и путева на Златибору, Чајетини, у сеоским месним заједницама...”, истиче Милан Стаматовић

Општина Чајетина се у низу протеклих година истицала по сталном расту општинског буџета, убедљиво највећег међу локалним самоуправама у западној Србији сразмерно броју становника, што јој је омогућило снажан развој и многе значајне инвестиције. С таквим развојним трендом ова локална самоуправа наставиће и у 2019. години.

Управо је у току поступак припреме општинског буџета за наредну годину и већ су у нацрту планиране најважније општинске инвестиције. Нацрт је оглашен на јавни увид, с могућношћу да се сви заинтересовани у оквиру припреме буџета упознају с предлогом планираних инвестиција. Председник општине Чајетина Милан Стаматовић с тим у вези за „Златиборске вести“ предочава предложена најважнија буџетска издвајања за 2019. годину:

– Оно што је најбитније, две трећине нашег буџета иде у развој и инвестициона улагања. Прецизније, око 60 одсто буџета за 2019. планирано је за капиталне инвестиције. Свима је познато колико смо протеклих година уложили у најважније послове, вредне развојне пројекте општине Чајетина. Сада је за нас најбитније то што у наредној години завршавамо готово све капиталне инвестиције које смо планирали и изводили дужи низ година – истиче председник и наводи те подухвате вредне више милиона евра, каквим се ни много веће локалне самоуправе не могу похвалити :

– Наредне године биће завршена златиборска гондола која је највећа општинска инвестиција. Такође и Постројење за пречишћавање отпадних вода, затим куповина спортске хале

Милан Стаматовић

на Златибору, доградња хале у Чајетини, изградња и реконструкција улица и путева на Златибору, у Чајетини, као и нешто преостало у сеоским месним заједницама... Конкретно на Златибору, оно што је новом градњом створило могућност да се ураде и асфалтирају неке нове улице обавићемо предвиђеном динамиком. Буџет је, дакле, усмерен пре свега на завршетак поменутих инвестиција, а та буџетска улагања су неопходна да бисмо у наредном периоду могли да остварујемо значајна средства из сопствених извора, што ће нам капиталне инвестиције сигурно и омогућити. Оне стварају реалне шансе да се и даље развијамо те да несметано касније улажемо у нове инфраструктурне пројекте, а наравно и да имамо средства за одржавање постојеће инфраструктуре – напомиње Стаматовић.

По његовим речима, важна нова инвестиција која ће бити отпочета у наредној години је изградња водосистема „Сушица“.

– Планирамо да у 2019. години буде урађена прва фаза тог водосистема, што подразумева црпну станицу и цевовод од изворишта Сушичко врело до постројења за прераду воде на Жигалском вису у Трипкови. А даље, према приливу средстава, видећемо колико ћемо моћи да наставимо са радовима према Чајетини и Златибору. Крајњи циљ нам је да 2020. године вода са Сушичког врела дође до Златибора, како бисмо касније могли да развијамо Нови Златибор, „Златни град“ како га зове-

мо, и све оно што ће се дешавати на том потезу куда ће путнике превозити гондола. Потреба је да се садашња водоакмулација Рибничко језеро и постројење за прераду воде за пиће у једном делу реконструишу, као и да се створи могућност да Рибничко језеро буде резерва уколико се дође у ситуацију да нема довољно воде са изворишта.

С обзиром на таква опредељења и предвиђена улагања у развојне пројекте, председник општине Чајетина најављује да ће буџетски корисници у наредне две године морати да смање своје активности на потрошњи и сведу их на најмању меру.

– Управо зато да бисмо могли поменути инфраструктурне пројекте да завршимо у предвиђеном року и по планираној динамици. Сигурно је да ће ово дати резултате на дугорочном плану, а поред осталог и са циљем да, како смо више пута рекли, туристички све развијенији Златибор позиционирамо и на светску туристичку мапу – рекао нам је Милан Стаматовић.

М. Јерemiћ

Подигнут први стуб гондоле

Реч је о 19. стубу на траси, непосредно уз Рибничко језеро, вредност радова на подизању 19 стубова у овој фази је око 45 милиона динара

Први стуб златиборске „Голд гондоле“ подигнут је 23. новембра непосредно уз Рибничко језеро. Реч је о 19. стубу на траси, од 36 колико ће их укупно имати „Голд гондола Златибор“. Радови су затим настављени на 18. стубу, па даље, све у складу с планираном динамиком.

Тренутно, на терену се ради на подизању 19 стубова на делу трасе од почетне станице у средишту туристичког центра до међустанице на Рибничком језеру. Овим подухватом реализује се трећа грађевинска дозвола. Вредност радова на овој фази је око 45 милиона динара. Радове изводи конзорцијум одабран на тендеру који чине „Јединство“ из Ужица, „Хидромонтажа“ и „Елкомс“ из Београда и „Амига“ из Краљева, уз надзор француских стручњака из компаније „Помагалски“.

На овај начин Јавно предузеће „Голд гондола Златибор“, упркос административним проблемима који прате радове на најдужој панорамској гондоли на свету, наставља са пројектом у који је општина Чајетина уложила 13 милиона евра. Радови на овој фази требало би да буду завршени до краја ове грађевинске сезоне.

Директорка ЈП „Голд гондола Златибор“ Бојана Божанић очекује да до краја године добију и дозволу за изградњу стубова од међустанице до врха Торника. Издавање дозволе зависи од тога када ће бити решени проблеми

који се тичу пре свега Републичког геодетског завода.

– Верујемо да ће идуће године први путници да се провозају гондолом од центра Златибора до врха Торник – истиче Бојана Божанић.

Наду Бојане деле и становници Чајетине и околних места који углавном живе од туризма. Овај пројекат за њих представља не само једну од инвестиција, већ и лет у нову еру развоја туризма на Златибору. Мештани и туристички радници имају много разлога да верују у то. Јер пројекат најдуже панорамске гондоле на свету, дуге девет километара, покре-

по сату. Свака од 55 засебних кабина имаће по 10 места. Иначе, максималан капацитет гондоле је 90 кабина у којима може да се превезе 1.000 путника на сат – објашњава Бојана Божанић.

Међустаница код Рибничког језера биће срце гондоле. Око језера, на површини од 200 хектара, развиће се Нови Златибор. „Златни град“ који ће се, како је предвиђено мастер планом из-

ра налазити бројни садржаји занимљиви туристима. Притом ће се уживати у погледу на Тару, Дурмитор, Јахорину, врхове Чиготе и Муртенице, бројна златиборска села...

Пројектом је предвиђено и уређење земљишта око трасе гондоле. Са сваке стране дефинисане осе жичаре планиран је заштитни појас пречника 30 м, по 15 м са сваке стране. Бојана

„ Међустаница код Рибничког језера биће срце гондоле. Око језера, на површини од 200 хектара, развиће се Нови Златибор “

нуће не само терцијарни сектор Златиборског округа, већ и западне Србије. Биће то јединствена атракција која путницима током 25 минута дуге вожње изнад златиборских пејзажа пружа незабораван поглед и уживање.

– Гондола ће ваздушном трасом преко Рибничког језера, где ће се налазити међустаница, повезати центар Златибора са Ски-центром „Торник“. Капацитет гондоле биће 600 путника

градити на овој локацији, биће центар здравственог и спортско-рекреативног туризма. Гондолом ће се до ове станице превозити и мештани околних села, јер ће то бити најбржи јавни превоз на Златибору. Испуњаваће све еколошке стандарде, неће загађивати ваздух у овој ваздушној бањи.

Од Рибничког језера „пут“ се наставља ка врху Торника, где ће се на висини од 1.496 мета-

Божанић објашњава да ће у оквиру тог појаса бити дозвољено коришћење земљишта у сврху уређења зелених површина. Изградити се саобраћајница и стазе, али задржати постојеће ниско растине и додатно уредити вегетацијом. – Учинићемо све да Златибор (п)остане најпосећенија туристичка дестинација не само у Србији, већ и у региону – истиче Бојана.

Очекује се да ће захваљујући гондоли број туриста на Златибору, домаћих и страних, у наредних десет година вишеструко бити повећан. Са остварених око милион посетилаца годишње и 10 милиона ноћења брзо ће да се врати 13 милиона евра уложених у изградњу гондоле. **М. Ј.**

„ Очекује се да ће захваљујући гондоли број туриста на Златибору, домаћих и страних, у наредних десет година вишеструко бити повећан. Са остварених око милион посетилаца годишње и 10 милиона ноћења брзо ће да се врати 13 милиона евра уложених у изградњу гондоле “

Златибор

Општина Чајејина се у дужем периоду истиче у развијању свестраних веза са Републиком Српском. Разноврсни облици подршке наше локалне самоуправе јужани су српским крајевима преко Дрине, примамо децу из РС на вишедневни бесплатан бора-

вак на Златибору, повезујемо се међусобно у разним пројектима прекограничне сарадње, туристички сарађујемо ... У последње време трагове из Републике Српске посебно занима сарадња са најпосећенијом планином Србије и златиборска искуства у развоју тури-

зма. Зато су лејос у Вишеграду министар туризма РС Предрај Глухаковић и заменик председника општине Чајејина Арсен Ђурић потписали протокол о туристичкој сарадњи, а почетком новембра Чајејина је била домаћин једној таквој потписивања.

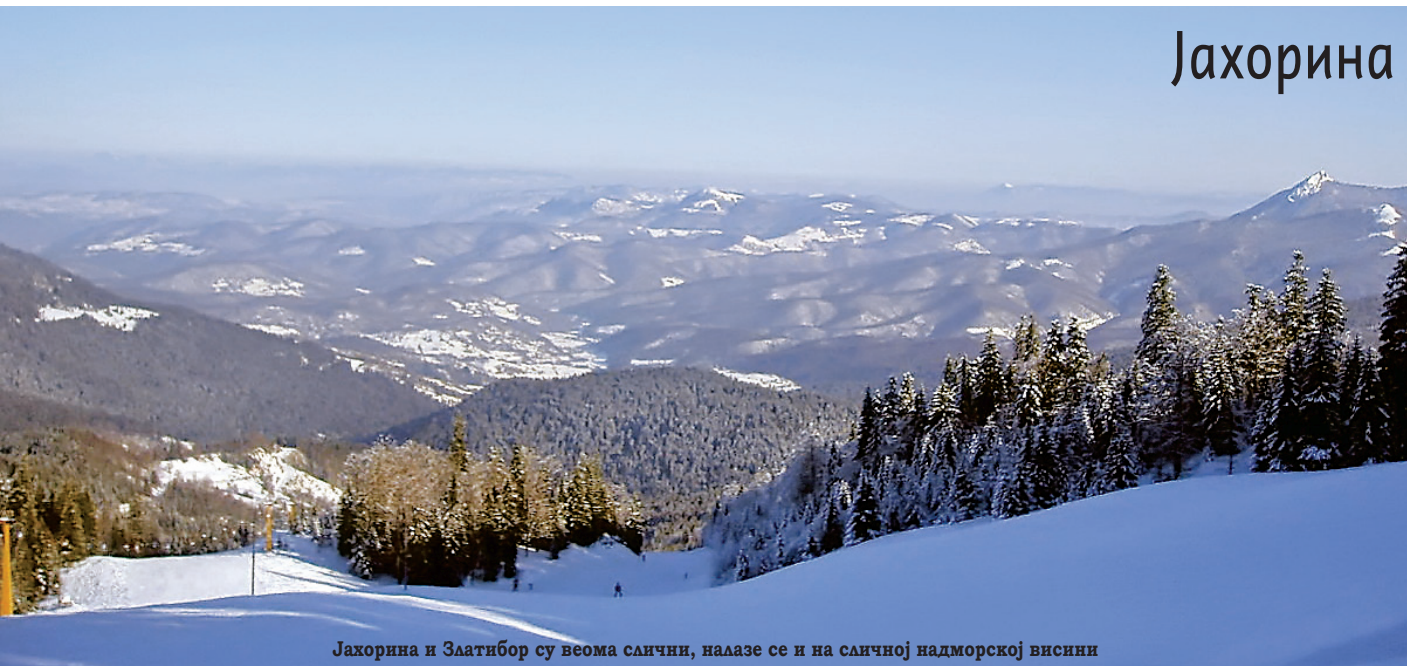
Озваничена туристичка сарадња Источног Сарајева и Златибора

И ми и они смо туристички лидери својих региона, дестинације Златибор и Јахорина имају многа додирних тачака у популаризацији туризма, што показује да ће се наша сарадња тек продубљивати у наредном периоду, изјавио Арсен Ђурић.

Златибор и Јахорина и Чајејина и Источно Сарајево нису конкуренција, већ местија која у наредном периоду могу стварати заједничке понуде, рекао трагоначелник Источног Сарајева Ненад Вуковић

Јахорина

Јахорина и Златибор су веома слични, налазе се и на сличној надморској висини

Проток о сарадњи између Туристичке организације Златибор и Туристичке организације Источно Сарајево свечано је потписан 9. новембра у великој сали Скупштине општине Чајетина. Ово је наставак сарадње између општине Чајетина и градова Републике Српске са циљем заједничког и лакшег аплицирања за програме прекограничне сарадње, али и повезивања у другим областима.

– Много је разлога за сарадњу са Источним Сарајевом – рекао је заменик председника општине Чајетина Арсен Ђурић на конференцији за новинаре сазваној тим поводом, изражавајући задовољство због потписивања овог протокола.

Он је притом подсетио да већ постоји неколико потписаних споразума са општинама и градовима у Републици Српској. На пример, са општином Пале, која је део града Источно Сарајево, реализовано је неколико пројеката прекограничне сарадње.

– Значајан подухват за наше везе биће изградња ауто-пута од Београда преко Ужица ка Сарајеву. На Златибору се гради гондола до Торника, а и у Источном Сарајеву се гради гондола од Пале до Јахорине. И ми и они смо туристички лидери својих региона, дестинације Златибор и Јахорина имају много додирних тачака у популаризацији туризма. То све показује да ће се на-

ша сарадња тек продубљивати у наредном периоду – закључио је Ђурић и додао:

– Пре свега, очекујем да ћемо у некој будућој сарадњи имати размену искустава када је у питању туризам, промоција туристичких потенцијала, али не само у овој делатности већ и кроз привредну, културну, спортску сарадњу. Сасвим сигурно ћемо конкурисати и за неке будуће

пројекте које финансира Европска унија, а тичу се прекограничне сарадње, јер имамо доста тога заједничког.

Упућени да радимо заједно

Потписивању протокола присуствовао је и градоначелник Источног Сарајева Ненад Вуковић. Он се овом приликом похвалио да је овај град недавно добио статус туристичког места који у Републици Српској имају још само Требиње и Бањалука. Истакао је да Златибор и Јахорина и Чајетина и Источно Сарајево нису конкуренција, већ места која у

наредном периоду могу стварати заједничке понуде, посебно јер ће се у наредном периоду дешавати регионални приступи и глобализација. – Туристи ће у наредном периоду тражити комплетније понуде и више дестинација у својим аранжманима и у том погледу морамо да радимо заједно, а на то смо упућени – рекао је градоначелник Источног Сарајева.

Част да потпишу протокол припала је челним људима две туристичке организације: директору ТО Источно Сарајево Игору Тошићу и директору ТО Златибор Владимиру Живановићу. Настојаће да кроз разне видове сарадње допру до што већег броја туриста, а у томе ће им помоћи стечена искуства.

– Свакако је значајан развој и историја олимпијског центра Јахорина и примери добре праксе, пре свега у развоју скијашког туризма и зимског авантуристичког туризма. Али имамо и пример гондоле којом је планирано да се споје Пале са врхом Јахо-

рине. Прва фаза тог пројекта је већ реализована, ми смо били у посети и видели како изгледа тај пројекат на лицу места. Те примере ћемо користити у изградњи наше гондоле, која ће повезати центар Златибора са врхом Торника – истакао је Владимир Живановић, док његов колега Игор Тошић такође наводи примере из општине Чајетина које ће они искористити у својој средини:

Препишују адреналински парк

– Конкретно што се тиче Јахорине, прво што ми пада на памет је адреналински парк. То је оно што се на Златибору показало веома добро. Чак је и град Источно Сарајево покренуо апликацију за кредитно задужење. Потенцијални туристи показују велико интересовање за таквим садржајем, као и наши најмлађи, и то је нешто прво што ћемо ми да „препишемо“ од Златибора – изјавио је директор ТО Источно Сарајево.

Потписивању протокола присуствовали су и новинари, представници шест медијских кућа из Републике Српске. Они су потом у наредна два дана посетили најатрактивније локалитете Златибора, добивши прилику да стекну личне утиске о ономе што овај туристички центар нуди, о чему ће обавестити своје гледаоце и читаоце.

Мирјана Ранковић Луковић

Радујемо се завршетку златиборске гондоле

„Питање две гондоле, два највећа туристичка пројекта у овој деценији на овим просторима, најзначајније је када је реч о туристичкој понуди Јахорине и Златибора”, оценио у Чајетини градоначелник Источног Сарајева Ненад Вуковић

Истичемо досадашње добре односе како туристичких организација тако и општина у саставу Источног Сарајева и општине Чајетина, нагласио је Ненад Вуковић, градоначелник Источног Сарајева, говорећи на конференцији за новинаре у Чајетини у дану потписивања протокола о сарадњи две туристичке организације.

– Може се рећи да је питање две гондоле, два највећа туристичка пројекта у овој деценији на овим просторима, најзначајније када је реч о туристичкој понуди. Ми се поносимо тиме да је већ прорадила прва фаза гондоле на Равној Планини на простору општине Пале и у граду Источно Сарајево. А исто тако се радујемо завршетку пројекта златиборске гондоле која ће бити најдужа на овим просторима и сигурно једна велика атракција. Мислимо да је и то нешто што треба да нас спаја, нешто што није једно другом конкурентно, на чему можемо да градимо понуду у наредном периоду – рекао је градоначелник Вуковић.

Има много простора за напредак

Он подсећа да је већ реализован пројекат прекограничне сарадње између општине Пале и општине Чајетина када је у питању туристичка сигнализација, која је сигурно у одређеној мери поправила туристичку понуду како Златибора тако и Јахорине.

По његовим речима, постоје и други пројекти и многе ствари на којима можемо у наредном периоду да правимо сарадњу, заједничку понуду, и према међународним организацијама и финансијерима пројеката из области туристичке инфраструктуре. У том погледу има много простора за напредак.

– Град Источно Сарајево је ве-

Ненад Вуковић и Арсен Ђурић

ома расположен да учествује у тим пројектима и наше присуство овде показује наше велико интересовање када је у питању сарадња и туризам. Поменућу да је развој туризма увек на првом месту у свим развојним плановима града Источно Сарајево и свим нашим стратегијама. Ми много своје енергије и средстава трошимо на туристички развој, а посебно на промоцију – казao је он и наставио:

– Источно Сарајево недавно је добило статус туристичког

места у Републици Српској, сходно законима који дефинишу ту област. Све што је до сада улагано на простору града, када је у питању и приватни сектор и оно што је радила држава као и олимпијски центар, допринело је томе

имају Бања Лука и Требиње, а ми смо веома поносни на чињеницу да имамо тај статус. Правно формално, то ће нам донети одређене бенефите. Сада у складу са законом можемо да формирамо другу цену туристичке таксе, а када то урадимо у сарадњи са Туристичком организацијом и Привредном комором Републике Српске, стећи ће се услови да променимо тај ценовник, и за паушални део и за ноћење у хотелима, чиме ћемо добити већи простор за улагање средстава у промоцију.

Промовисати све оно што имамо

Вуковић је истакао да је овде на заједничком сасланку исказан заједнички став да је промоција веома важна: – Имајући то у виду ово је сигурно прилика да се и вама, бројним медијима, захвалимо што сте данас овде и да кажем да ће медији у наред-

ном периоду бити веома важан фактор развоја који утиче на све промотивне активности туристичких организација и градова надлежних за овај део посла. Примера ради, недавно сам био у Немачкој и сазнао, на своје изненађење, да људи тамо не знају да већ шест-седам година на Јахорини постоје три „шестоседа” најновије генерације једног од најзначајнијих произвођача као што је то „Лајтер”, људима у Минхену то је непознато. Схватили смо да морамо још више промовисати све оно што имамо, јер очигледно нисмо још увек на адекватан начин испромовисали оно чиме располажемо.

Градоначелник Источног Сарајева сматра да је кључно питање развоја Источног Сарајева и Јахорине и Златибора и Чајетине модерна саобраћајница Београд – Сарајево.

– То је кључно питање, и од тог ауто-пута умногоме зависе све друге активности које ће се водити у нашим туристичким центрима. Надамо се да ће ускоро почети реализација пројекта и да ће најављена такозвана кружна путања, која иде према Бијељини и према Београду а враћа се преко Чачка, Ужица и Вардишта на Сарајево, бити реализована. То ће свима нама омогућити већи број туриста и на бољи начин ћемо приближити туристе нашим дестинацијама. Тек тада ће до изражаја доћи ова заједничка понуда о којој говоримо – напоменуо је Ненад Вуковић.

М. Ј.

Чајетина

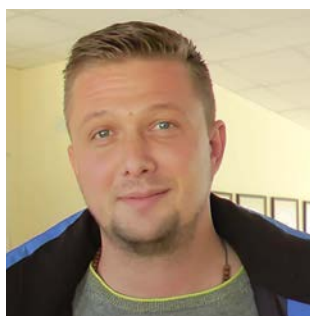
Пале

Новинари из Републике Српске радо долазе на Златибор

„Ово је идеална прилика да ми из Источног Сарајева видимо и чујемо како сте ви од Златибора направили овакву туристичку атракцију и да учимо преко тога”, рекао нам је Бојан Чворо, новинар РТВ Републике Српске

Новинари шест медијских кућа из Републике Српске, односно Источног Сарајева, посетили су Златибор. Посета је делимично била радна, јер је циљ био да се забележи потписивање Протокола о сарадњи између ТО Златибор и ТО Источно Сарајево, а делимично и туристичка јер су били ту да упознају лепоте и туристичку понуду Златибора како би своје утиске боље пренели суграђанима.

– Јахорина и Златибор су веома слични; налазе се и на сличној надморској висини. Ово је идеална прилика да ми из Источног Сарајева видимо и чујемо како сте ви од Златибора направили овакву туристичку атракцију и да учимо преко тога – рекао нам је Бојан Чворо, новинар РТВ Републике Српске.

Бојан Чворо

По његовим речима, Јахорина је, за разлику од Копаоника, приступачнији са ценама, а посебно за туристе из Србије. – Ове године урађено је и вештачко оснежавање тако да Јахорина неће зависити од временских прилика као што је то било претходних година. Надам се да ће вештачко оснежавање и многи садржаји, за које смо претходних година били ус-

Сузана Станишић

краћени, понудити мноштво тога за туристе из Србије – додао је овај телевизијски новинар, који је више пута боравио на Златибору, и пословно и из личног задовољства. На ту тему Чворо каже:

– Мислим да је Златибор бисер, посебно у овој регији, који је и те како искоришћен. С тим што још увек има могућности да се то надогради када је туристичка по-

нуда у питању, посебно када буде завршена и гондола.

Његова колегиница са ТВ станице „ОСМ” са Пала Сузана Станишић такође није први пут на Златибору:

– Ја сам пре око пет месеци била у ситуацији да са другим колегама из других телевизија посетим Златибор. Све што нисмо прошли пут посетили, урадићемо овај пут, као на пример Стопића пећину која је предвиђена овим мини излетом. Што се тиче сарадње између наших туристичких организација, драго ми је и као новинару и као посетиоцу Златибора што је то крунисано протоколом и надам се да ће та сарадња у блиској будућности бити на неком посебном нивоу – рекла нам је Сузана.

М. Р. А.

Златибор спреман да за Нову годину и зиму угости велики број гостију

„Многи већ букирају Нову годину и зимску сезону, па се надамо да ће попуњеност смештајних капацитета на Златибору бити на високом нивоу и да ће се тренд раста наставити и ове зимске сезоне”, каже директор Туристичке организације Златибор Владимир Живановић

Зимска сезона је на прагу и ако питате представнике туристичке привреде Златибора она већ може да почне. Увелико се резервишу новогодишњи аранжмани, али и продаја за период после Нове године према речима хотелијера иде добро.

– Гости који се одлуче да раније резервишу смештај на Златибору могу да остваре одређене попусте на ране резервације и то је оно што се масовно користи. Многи већ букирају Нову годину и зимску сезону, па се надамо да ће попуњеност смештајних капацитета на Златибору бити на високом нивоу и да ће се тренд раста наставити и ове зимске сезоне – каже за „Златиборске вести” директор Туристичке организације Златибор Владимир Живановић.

Новогодишњи аранжмани у готово свим хотелима обухватају боравак од четири до пет дана, а цене се разликују и зависе од категорије смештаја, а и услуга које гости користе.

Богат програм за Нову годину

За оне који желе да Нову годину дочекају на отвореном, Туристичка организација Златибор и општина Чајетина су припремиле богат програм. Према речима директора ТО Златибор, на Краљевом тргу 30. децембра свираће „Неверне бебе”, док ће Нову 2019. годину, уз кувану ракију и

вино, гости ове планине дочекати са Драганом Мирковић. Новогодишње вече почиње представом за најмлађе посетиоце, затим ће од 21.00 као предгрупа наступити Снежана Качар и „Имперуум бенд”, а од 22.00 очекује се почетак концерта главне звезде вечери Драгане Мирковић. Прве минуте Нове 2019. године посетиоци ће традиционално дочекати уз трубаче и ватромет који ће бити приређен на Краљевом тргу.

– Једна од новина за ову годину је концерт који се први пут организује у спортској дворани на Златибору, а наступиће Дино Мерлин. Продаја карата је у току и могу се купити у просторијама ТО Златибор, али и путем интернета. Сматрамо да ће организација тог концерта 29. децембра допринети да неки гости раније дођу и продуже свој боравак на планини – каже Живановић.

Скијалиште на Торнику биће отворено највероватније у другој половини децембра, што ће зависти од временских услова и температуре ваздуха. Системи са вештачко оснежавање су спремни и чекају се ниже температуре како би могли почети са радом.

Према Живановићевим речима, сви туристички локалитети преуредили су своје садржаје за зиму, па ће тако највећи забавно-тематски парк у региону, Дино парк, бити обогаћен зимским садржајима: новим санкалиштем, тјубингом на леду, док ће у Авантура парку изнад

пијаце бити ски-стаза за ноћно скијање. Биће припремљене и ски-стазе на Обудојевици, као и отворено клизалиште за све љубитеље зимских чаролија.

Туристичка организација Златибор је искористила новембар месец како би испровисала све оно што Златибор нуди за зиму туристима. Презентације у Бања Луци, у хотелу „Босна” и амбасади Републике Србије у Скопљу су прошле запажено, пред многобројним представницима медија, туроператора, представника министарства и синдикалних организација. ТО Златибор је учествовала и на сајму туризма у Крагујевцу, како би и централни део Србије упознала са туристичким новинама за зимску сезону, с обзиром да је у октобру грађанима Војводине и Београда представљена туристичка понуда најпосећеније српске планине. Поред ових наступа, Туристичка ор-

ганизација Златибор је угостила две групе новинара: једни су били са подручја града Источног Сарајева, а другу групу су чинили представници медија из Србије. Поред туристичког центра Златибора, новинари су имали прилику да се упознају и са туристичким атракцијама у окружењу: Стопића пећином, Музејом „Старо село” и Музејом плетива у Сирогојну, водопадом у Гостиљу, „Бошковом водом” у Љубишу..

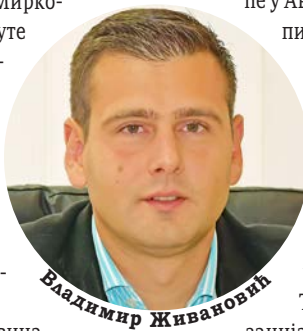
„Златибор је леп до неба и назад”

Приликом посете новинара из Републике Српске директор Туристичке организације Источно Сарајево Игор Тошић и директор Туристичке организације Златибор Владимир Живановић потписали су у Чајетини Протокол о сарадњи у области туризма, којим је само озваничена вишегодишња сарадња у тој области.

Почетком новембра покренута је и зимска кампања под називом „Златибор је леп до неба и назад” која обухвата закуп билборда и лед екрана у градовима Србије (Београд, Ниш, Нови Сад, Крагујевац, Суботица) и градовима региона (Бања Лука, Бијељина, Тузла, гранични прелаз Шепак, Подгорица...). Закупљени су термини на телевизијским и радио станицама са националном фреквенцијом, али и на више локалних станица, како би што шири круг људи био информисан о зимској понуди Златибора.

Промотивне активности биће настављене и у децембру. У Београду је планирана конференција за новинаре на којој ће бити најављен новогодишњи програм и отварање Ски-центра „Торник”, а планирана је и организација догађаја „Златиборски доручак” како би се на адекватан начин позвали гости да проведу свој зимски одмор управо на златној планини.

Т. О. З.

Владимир Живановић

На представљању златиборске зимске сезоне у Београду говорили су и Драгана Мирковић и Милан Ђурђевић

Мирослав Илић у „Гранд хотелу Торник”, Ана Кокић у „Палисаду”

За најбољи провод у новогодишњој ноћи побринули су се хотелијери и угоститељи са Златибора који су у својим објектима припремили богат програм за дочек Нове године.

„Гранд хотел Торник” је за своје госте припремио богат музички програм: 30.12. наступа „Могул бенд”, 31.12. Мирослав Илић и „Могул Бенд”, а 01.01.2019. Мирослав Илић и бенд „Седмо небо”.

У хотелу „Палисада” за дочек наступа Ана Кокић, могуће је бити део новогодишње атмосфере иако нисте гост хотела, а за репризу ће се побринути Бане Мојићевић.

У хотелу „Мона” за дочек наступа Мирна Радуловић и „Виво бенд”.

И остали хотели су за своје госте организовали дочек уз музички програм и свечану вечеру.

Празничну еуфорију можете осетити и у клубу „Алиби” који је од 28.12. до 05.01. за све госте припремио наступе познатих певача и ди-џејева.

У клубу „Вендом” 26. децембра наступа Сека Алексић, 27. децембра Андреана Чекић, у новогодишњој ноћи госте забављају „Коце бенд” и ди-џеј Арса, а 03. децембра може се уживати у наступу Пеђе Меденице.

У ресторани „Гранд” госте ће забављати „Ариа бенд”, у „Гранд Ајриш пабу” Бојан Јевтић & „Силвер бенд”, а у „Гранд” клубу ди-џеј Крчмар.

За време новогодишњих празника у кафићима ће бити организоване дневне и вечерње журке.

Цене новогодишњих пакет аранжмана на Златибору

Разноврсне су цене новогодишњих пакет аранжмана на Златибору, углавном у складу са категоријом хотела, понудом и празничним програмом. Тако петодневни новогодишњи пакет у „Гранд хотелу Торник” једином са пет звездица (на бази полупансиона, с дочеком и репризом дочека, свечане вечере с музичким програмом и пићем укљученим у цену) кошта 1.240 евра.

У „Палисаду” пакет од четири полупансиона (од 29.12. до 2.1.) с новогодишњим дочеком и репризом кошта 381 евро. У хотелу „Мона” је 480 евра, а у „Олимп” 36.500 динара. Пакет аранжман за четири ноћења, полупансионом и музиком уживо у хотелу „Ирис” плаћа се од 44.000 динара.

Гарни хотел „Монс” четири новогодишња полупансиона наплаћује од 29.420 динара, хотел „Президент” за две особе 71.400 (такође полупансион), а у хотелу „Дунав” четири полупансиона са укљученом свечаном вечером од 28.500 динара. У коначишту „Златни двор” током новогодишњих дана четири ноћења с доручком плаћају се од 145 евра по особи. Пансион клуб „Сателит” шестодневни пакет аранжман продаје од 26.900, а четвородневни од 19.900 динара. У Коначишту Туристичке организације Златибор за четири новогодишња ноћења, односно пет дана, на бази полупансиона цена је од 34.000 динара. У апартманском комплексу „Златиборски коначи” за Нову годину наплаћују 114 евра по ноћењу (могућа су три ноћења овде у том периоду).

Цене смештаја у зимском периоду

Ценовник услуга смештаја на Златибору, зима 2018/2019. (цене су изражене по особи):

1. „ГРАНД ХОТЕЛ ТОРНИК”

Полупансион у 1/2 соби..... од 117 евра
Промо попуст 22%, двоје деце гратис у апартману до 20. децембра

2. ХОТЕЛ „ПАЛИСАД”

Период боравка: 25.12.2018. - 14.02.2019.
Ноћење са доручком у 1/2 соби..... 5.900 - 7.900 дин
Ноћење са доручком у 1/2 апартману..... 5.700 - 7.100 дин

3. Хотел „Златибор Мона”

Период боравка: 03.09. - 28.12.2018.
Ноћење са доручком у 1/2 соби..... 5.500 - 7.200 дин
Ноћење са доручком у 1/2 апартману..... 11.200 - 14.200 дин
Зима, рана резервација
Попуст 20% за резервације до краја новембра, за боравак минимум 4 ноћи

4. ХОТЕЛ „ОЛИМП”

Период боравка: 01.09. - 29.12.2018.
Полупансион у 1/2 соби..... 4.950 - 6.550 дин
Полупансион у 1/2 апартману..... 6.350 - 7.550 дин
Период боравка: 02.01. - 17.02.2019.
Полупансион у 1/2 соби..... 5.750 - 7.550 дин
Полупансион у 1/2 апартману..... 6.750 - 8.000 дин

5. ХОТЕЛ „ИДИЛА”

Период боравка: 01.09. - 29.12.2018.
и 15.02. - 30.06.2019.
Ноћење са доручком у 1/2 соби..... 5.350 дин
Ноћење са доручком у апартману..... 6.550 - 10.750 дин
Период боравка: 02.01. - 14.02.2019.
Ноћење са доручком у 1/2 соби..... 5.950 дин
Ноћење са доручком у апартману..... 7.150 - 11.900 дин

6. ХОТЕЛ „МИР”

Период боравка: 01.01. - 31.12.2018.
Полупансион у 1/2 соби..... 38,5 €
Полупансион у 1/3 апартману..... 46 €

7. ХОТЕЛ „ИРИС”

Период боравка: 01.09. - 29.12.2018.
17.02. - 25.04.2019.
Полупансион у 1/2 соби..... 4.700 - 4.900 дин
Полупансион у апартману..... 6.300 - 6.700 дин
Период боравка: 03.01. - 16.02.2019.
Полупансион у 1/2 соби..... 5.190 - 5.390 дин
Полупансион у апартману..... 6.550 - 10.750 дин

8. ГАРНИ ХОТЕЛ И АПАРТМАНИ „МОНС”

Период боравка: 30.9. - 28.12.2018.
Студио 1/2, ноћење са доручком..... 3.900 дин
Апартмани, ноћење са доручком..... 4.400 - 4.750 дин

9. ХОТЕЛ „ПРЕЗИДЕНТ”

Период боравка: јесен 2018.
Полупансион у 1/2 соби..... 3.530 - 4.475 дин
Полупансион у 1/2 апартману..... 4.025 - 4.430 дин
Период 1.10.-23.12.2018. попуст од 20%

10. КОНАЧИШТЕ „ЗЛАТНИ ДВОР”

Ноћење у 1/2 соби..... 2.520 дин
Ноћење са доручком у 1/2 соби..... 2.920 дин

11. С.Б. „ЧИГОТА”

Полупансион у 1/2 соби..... 2.800 - 3.900 дин
7 дана „Чигота програм” у 1/2 соби..... 25.445 - 33.145 дин

12. ХОТЕЛ „ДУНАВ”

Период боравка: 27.8. - 30.12.2018.
Полупансион у 1/2 собама..... 4.050 - 4.550 дин
Полупансион у апартману..... 5.250 - 5.950 дин

13. СТУДЕНТСКО ОДМАРАЛИШТЕ „РАТКО МИТРОВИЋ”

Полупансион у 1/2 соби..... 2.900 дин

14. ПАНСИОН СПОРТСКО-ТУРИСТИЧКИ ЦЕНТАР „ЗЛАТИБОР”

Полупансион у 1/2 собама..... 3.650 дин
Полупансион у 1/2 апартману..... 4.150 дин

15. ПАНСИОН КЛУБ „САТЕЛИТ”

Полупансион у 1/2 соби + спа..... 4.450 дин
Полупансион у 1/4 апартману..... 4.450 дин
За уплате до 15. децембра додатних 10% попушта

16. КОНАЧИШТЕ „КАЂУН”

Полупансион у соби..... 2.700 дин
Полупансион у апартману..... 2.700 - 3.300 дин

17. КОНАЧИШТЕ И РЕСТОРАН „БРАЋА СЕКУЛИЋ”

Полупансион у соби..... 2.800 дин
Полупансион у апартману..... 3.000 дин

18. КОНАЧИШТЕ ТУРИСТИЧКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ЗЛАТИБОР

Период боравка: 1.9. - 30.12.2018.
Полупансион у 1/2 соби..... 2.200 дин
Полупансион у апартману..... 2.700 дин

19. АПАРТМАНСКО НАСЕЉЕ „КРАЂЕВИ КОНАЦИ”

Период боравка: 01.09. - 20.12.2018.
Дневни најам апартмана
(1/3, 1/4, 1/5, 1/6)..... 5.500 - 12.500 дин

20. АПАРТМАНСКИ КОМПЛЕКС „ЗЛАТИБОРСКИ КОНАЦИ”

Полупансион у апартманима
дневно по особи..... 2.200 - 5.800 дин
Период боравка: 1.9. - 26.12.2018.
Три ноћења + једно гратис..... 28€
Шест ноћења + два гратис..... 28€

21. ПАНСИОНИ

Пансион у собама 1. и 2. категорије-оријентациона цена око..... 2.000 дин
Исхрана у ресторанима- пансион..... 1.300 дин
Полупансион..... 800 - 1.400 дин

22. ДОМАЋА РАДИНОСТ (СОБЕ, КУЋЕ, АПАРТМАНИ)

Ноћење у собама..... 800 - 1.500 дин
Најам куће или апартмана..... 1.800 - 6.000 дин

23. СЕОСКО ТУРИСТИЧКО ДОМАЋИНСТВО

Ноћење..... 800 - 1.500 дин
Полупансион..... 1.500 - 2.800 дин

Орден амбасадора добре услуге Мирољубу Алексићу

У „Гранд хотелу Торник” на Златибору одржан 15. Форум хотелијера, на коме су заслужним додељена признања амбасадора добре услуге

Јубиларни 15. Форум хотелијера одржан је од 23. до 25. новембра у „Гранд хотелу Торник” на Златибору, у организацији часописа „Туристички свет”, а уз подршку Министарства туризма, Привредне коморе Србије и Универзитета „Сингидунум”. У склопу форума одржана је и свечана церемонија, на којој су припадницима хотелске индустрије и њиховим партнерима додељена елитна годишња признања „Амбасадори добре услуге”, својеврсни „Оскар” хотелске индустрије Србије.

Овај догађај у сјајном здању луксузног „Гранд хотела Торник”, у години великог јубилеја Златибора – 125 година организованог бављења туризмом – окупио је мноштво оних који нешто значе у хотелској индустрији наше земље, али и госте из БиХ и Црне Горе. Учеснике је на отварању у име општине Чајетина и златиборског туризма поздравио Арсен Ђурић, а у име Министарства туризма државни секретар др Мирослав Кнежевић.

Од визије до реализације

Четири добро посећена панела, са актуелним темама и репрезентативним панелистима, окупила су људе из хотелског бизниса и пратеће привреде. Са учесницима форума драгоцену искуства и дилеме поделили су угледни инвеститори, али и хотелијери, консултанти, представници академске елите, ресорних министарстава, професионалних удружења из Србије и региона... А све у окви-

Мирољуб Алексић

ру главне теме форума „На путу од визије до реализације”.

Како је недостатак компетентних стручних кадрова, као и радне снаге већ сада један најактуелнијих проблема хотелске индустрије, у фо-

кусу 15. Форума хотелијера била је управо тема везана за образовање и кадрове, па је и панел на тему „Ново време, ново знање, нови људи”, био један од ударних на овом форуму.

Права „битка” аргументима могла се чути на другом панелу са стручном темом „Институционална подршка носиоцима развоја хотелске индустрије”, у којем су као панелисти учествовали представници ресорног министарства, Привредне коморе Србије, ресорног удружења и ТОС-а. Конструктивна размена мишљења чула се и на четвртој панелу са темом „Реализатори визије између чекића и наковња”, у којем су учествовали менаџери елитних хотела, говорећи о утицају власника и идејама које њихов високи менаџмент хотела мора да спроведе, често чак и ако се са њима не слаже у потпуности.

Нови амбасадори добре услуге

На овом дводневном гала догађају у „Гранд Хотелу Торник” проглашени су и нови „Амбасадори добре услуге”. О добитницима признања одлучивао је шесточлани стручни жири, под председништвом проф. др Слободана Унковића.

Највеће признање Орден „Амбасадора добре услуге” првог реда – за инвестицију године отварање „Гранд хотела Торник” – добио је Мирољуб Алексић, председник „Алко групе”. Ово највеће признање у Србији у хотелској индустрији, које су досада добили само проф. др Слободан Унковић и Новак Ђоковић, Алекси-

Говор Арсена Ђурића на отварању 15. Форума хотелијера

Говорећи на отварању 15. Форума хотелијера у „Гранд хотелу Торник“, заменик председника општине Арсен Ђурић је рекао:

„Драги пријатељи, поштовани гости, уважени учесници 15. Форума хотелијера. Задовољство ми је да вас поздравим овде на Златибору, најпосећенијој српској планини која се поноси 125 година дугом традицијом у туризму. Поздрављам у име општине Чајетина, туристичких делатника овог краја и у лично име представнике Министарства трговине, туризма и телекомуникација, присутне хотелијере, госте из региона, инвеститоре, колеге туристичке раднике... Све оне који својим радом свакодневно доприносе да туризам интензивно живи и развија се широм наше Србије, богомдане за ову делатност.

Стални напори да се успе, привуку гости, унапреде садржаји и направи туристички искорак суштински су део ове професије којом се

бавимо. Вредност Форума хотелијера управо је та што такве напоре препознаје, па традиционално бира и проглашава најуспешније у туризму. Мотивишући их тако да стваралачки наставе, а друге да им се приближе.

Златибор је, као што се зна, на том путу успеха већ у дужем периоду. Из године у годину обара рекорде у посећености, стално добија нове савремене садржаје, хотелске капацитете и иностране госте.

Спремајући се да златиборском гондолом, чија је градња већ увелико одмакла, ступи у нову још снажнију фазу свог развоја. Зато нам годе овакви сусрети и повезивања са другим једнако успешним амбасадорима добре услуге. И то на овом месту, у „Гранд хотелу Торник“, најновијем и најатрактивнијем хотелу у Србији. Првом златиборском са пет звездица који је симбол новог доба нашег тури-

зма, садашњост и будућност Златибора.

И овај 15. Форум, поред традиционалне доделе хотелијерског „Оскара“, отвара низ занимљивих и актуелних туристичких тема. Бави се, рецимо, оним што прати инвеститоре у туризму на захтевном путу од визије до коначне реализације. Разматра питања подршке институција носиоцима развоја хотелске индустрије, образовања хотелијера с нагласком на нове људе и знања за ново време, пословима менаџмента у реализовању визионарских замисли... Отвара простор за размену идеја и предлагање најбољих решења.

Многобројни примери добре праксе Златибора, туристичког места које инвеститоре и хотелијере последњих година највише привлачи, свакако да могу бити од користи и овом скупу. Верујем да ћемо се нашим вредним искуством и гостопримством потврдити и овом приликом“.

ћу је уручио др Мирослав Кнежевић, државни секретар за туризам у ресорном министарству. Тим поводом, Алексић је рекао:

– У свету се ствари померају и мењају јако брзо. Некада је требало да прођу деценије како би се са једног концепта прешло на други. Данас имамо мноштво архитектата, велике и велелепне ризорте. Једном речју, машта људска је безгранична, а визионари стално померају стандарде. Мислим да и ми имамо право на велике снове, да испратимо то што они чине, ако не и боље, што смо овим хотелом сигурно једним од најлепших у региону и доказали – изјавио је непосредно по уручењу признања истински визионар хотелске индустрије, који је овом инвестицијом остварио још један од својих великих снова, не заборављајући да истакне да не престаје да сања.

Живорад Васић, регионални менаџер, проглашен је за „Амбасадора добре услуге“ у категорији „Лидер хотелске индустрије 2018“, а признање „Млади менаџер године“ припало је Милени Миленковић, директорки хотела „Јуниор“ у Брзећу. Признање за најбољи хотел у 2018. у категорији „Хотел године“ освојио је хотел „Sain Ten“. За најуспешнији хотелски тим Сектора „Продаја и маркетинг“ проглашен је хотел „Мама Shelter“ Београд, најуспешнији хотелски тим Сектора соба је хотел „Хилтон“ Београд, док је тимско признање за најуспешније у Сектору Ф&Б припало хотелу „Radisson collection, old mill Belgrade“.

„Пресс звездицу“ за гостољубље и одличну комуникацију с медијима освојио је хотел „Мијен Lux“ Копаоник, док је признање за „Нови квалитет“ у хотелијерству припало „Villa breg“ у Вршцу и хотелу „Слагина“ у Врњачкој Бањи.

Компанији „Златиборац“ признање „Партнер године“

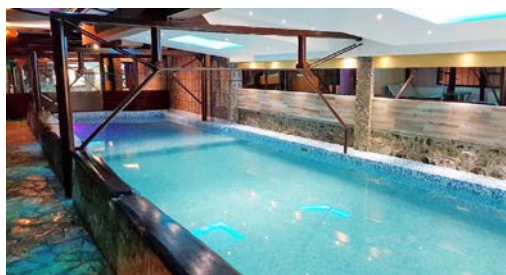
Како без партнера из привреде хотелијери не би могли да функционишу, а камоли да постижу сјајне резултате, стручни жири је признање за најбољу партнерску логистику хотелијерима доделио признање „Партнер

године“: фирми „ProSoft sistem“ у категорији хотелски софтвери, компанији „Златиборац“ у категорији храна, компанији „Ecolab“ у категорији средства за професионално одржавање хигијене, као и фирми „Covels“ у категорији професионалне машине за прање и сушење веша.

Златна повеља, специјално признање „Туристичког света“, припала је професионалцима који су оставили снажан лични печат у индустрији: Радету Самчевићу, оснивачу ХТ агенције за 10 година логистике хотелској индустрији Србије, као и Пеђи Филиповићу, оснивачу „Велнес академије Пеђа Филиповић“ за 30 година логистике велнес индустрије Србије, а Олга Балетић, пи-ар Туристичке организације Србије, добила је ексклузивно признање за „Пи ар добробит“.

Догађај је подржао елитни спонзорски пул на чијем челу су били ВИП партнери: „Miele“, „British Motors“ и „Рубин“, у сарадњи са компанијом „Златиборац“. Око 150 учесника јубиларног Форума хотелијера уживало је у свим бенефитима „Гранд Хотела Торник“ и гостољубљу запослених, заједно са Мишом Ђирићем, водитељем читавог дводневног догађаја, и члановима редакције „Туристичког света“ и директорком 15. Форума и „Туристичког света“ Љиљаном Реброњом, којој су сви учесници честитали на огромној енергији и дугогодишњој, визионарској логистици развоју хотелске индустрије Србије.

Д. К. – И.

Базен

Ћакузи

Клуб „Сателит“

„Сателит“ препознатљив по иновацијама

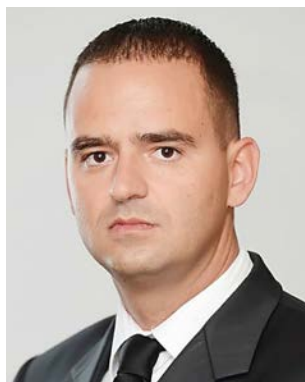
Оснивач и власник Срђан Васић истиче да се „Сателит“ труди да обрадује своје клијенте сталним иновацијама као што су: нови савремени концепт „all inclusive“ услуге јединствене на Златибору, специјалне акције (3+2, 5+2), посебни пакети („романтика“, „спа викенд“), „pet friendly“ услуга...

Клуб Сателит Златибор“ је у власништву „Сателит Премијум“ групације од октобра 2007. године. То је први приватни објекат на Златибору у коме је групација „Сателит Премијум“ увела нове стандарде и као такав се од самог старта издвојио као једини објекат са затвореним спа центром, и то са сланом топлом водом доступан 24 сата дневно, али и по свом карактеристичном стилу замка, добром ресторану националне кухиње...Зато је послужио као инспирација да се његове иновативности у пољима менаџмента и маркетинга прене-

су и на друге постојеће објекте на Златибору.

Главна карактеристика и оно што заиста издваја „Клуб Сателит“ јесте изузетно љубазно особље захваљујући коме се гости осећају као код своје куће.

– „Сателит“ је посетило преко 20.000 гостију од којих се већина враћа сваке сезоне. Гости су разне структуре, претежно породице као и људи са децом, те је занимљиво да у објекту од 25 јединица у сваком тренутку има више од 30 деце – каже оснивач и власник Срђан Васић који се већ 25 година активно бави менаџментом у туризму и угостелству.

Срђан Васић

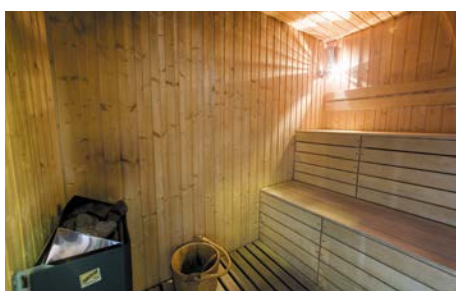
Он додаје да се „Сателит“ труди да у току године обрадује своје клијенте сталним иновацијама

као што су: нови савремени концепт „all inclusive“ услуге јединствене на Златибору, специјалне акције (3+2, 5+2), посебни пакети („романтика“, „спа викенд“), „pet friendly“ услуга...

Као досадашња круна целокупног рада „Сателит Премијум“ групације издваја се Хроно центар сертификован од стране др.Ане Гифинг и први лиценцирани Хроно ресторан у Србији – ресторан „Клуба Сателит“.

„Клуб Сателит“ је често био организатор догађаја као што су: инфо-туре за новинаре из земље и иностранства који су писали не само о „Сателиту“, већ и о Златибору, и на тај начин га промовисали. Члан је руског пословног клуба, коморе италијанских привредника и многих међународних организација, те не чуди да је један је од најтраженијих објеката за смештај на Златибору како код домаћих тако и код гостију из многих земаља света, као што су: Аустралија, Канада, Енглеска и друге.

Д. Росић

Сауна

Унутрашњост

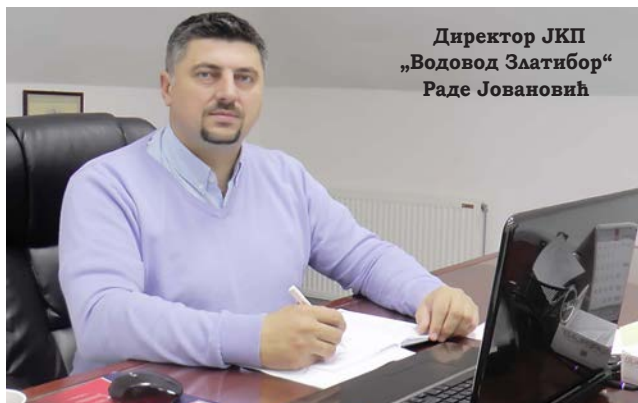
Стигла увозна опрема за Постројење за пречишћавање отпадних вода

Током зиме уграђивање опреме, на пролеће пуштање постројења у пробни рад

Радови на изградњи Постројења за пречишћавање отпадних вода (ППОВ) на Златибору трајаће све док временски услови то дозволе, како би се завршили сви бетонски радови. У току је постављање кровне конструкције на хемијској згради, а пристигао је и већи део опреме за постројење која ће се уграђивати у зимским месецима.

Пет шлепера опреме за ППОВ пристигло је у магацине „Јединства“ у Ужицу. До краја месеца очекује се долазак још три шлепера са опремом, што ће, по речима директора ЈКП „Водовод Златибор“ Рада Јовановића, представљати 90 одсто потребне опреме чија монтажа ће трајати током зиме. Пуштање постројења у пробни рад очекује се на пролеће.

– У том периоду видеће се дали има неких потешкоћа у раду или потреба за неким измена-

Директор ЈКП
„Водовод Златибор“
Рада Јовановић

ма. Биће то период и када ће се запослени обучавати за рад на постројењу. Након тога, по овери стручног надзора, предузећемо постројење које ће радити у оквиру ЈКП „Водовод Златибор“ – каже Јовановић.

Опрема за постројење пристигла је из Словеније, а произведена је код реномираних произвођача из Немачке, Аустрије и Швајцарске.

– Ово постројење биће за при-

мер у целом региону. Ово је један од првих послова фирме „Хидроинженринг“ из Словеније која заједно са „Јединством“ из Ужица и фирмом „Беохидро“ из Београда наступа заједно на овом пројекту. Ово ће практично бити једно репрезентативно постројење за све њихове будуће пројекте у Србији – истиче директор „Водовода Златибор“.

Постројење ће испуњавати све европске стандарде, а реализа-

цијом овог пројекта Чајетина ће постати једна од првих еколошких општина у Србији.

– Биће доста чистија вода него што тренутно подразумевају наши закони. Мислим да ће тај европски стандард бити наметнут и Србији. Ми смо то предупредили, тако да ће воде које буду испуштане са постројења у реципијент Обудојевицу бити знатно бољег квалитета него што би требало да буду по нашем закону.

Овај еколошки подухват вредан је четири и по милиона евра. Словеначка влада преко Агенције ЦМСР (Центар за међународну сарадњу и развој) издвојила 1,5 милиона евра, а остатак средстава, у износу од три милиона евра обезбеђен је из буџета општине Чајетина. Постројење ће бити пуштено у рад почетком лета и предато на управљање ЈКП „Водовод Златибор“.

Драгана Росић

Старим и изнемогаим лицима од великог значаја је помоћ у кући

Обимни послови чајетинског Центра за социјални рад

Услуге Помоћ у кући, Дневни боравак „Зрачак“ и Помоћ у кући за децу ометену у развоју финансирају се из буџета локалне заједнице, као и њихови извршиоци, јер због забране запошљавања Центар за социјални рад не располаже довољним бројем запослених, истиче директор Пајо Богдановић

Центар за социјални рад у Чајетини у својој надлежности има бројне активности на основу јавних овлашћења које даје и финансира држава, али и оних које се финансирају средствима локалне самоуправе.

У вршењу јавних овлашћења, а у складу са законом, Центар за социјални рад одлучује о: остваривању права на новчану социјалну помоћ, на додатак за помоћ и негу другог лица, на помоћ за оспособљавање за рад, на смештај одраслог лица у другу породицу, о хранитељству, усвојењу, старатељству, одређивању и промени личног имена детета, мерама превентивног надзора над вршењем родитељског права и мерама корективног надзора над вршењем родитељског права. По-

Пајо Богдановић

ред тога одлучује и о многим другим пословима као што су: спровођење поступка посредовања, достављање налаза и стручних мишљења на захтев суда, достављање мишљења о сврсисходности мера заштите од насиља

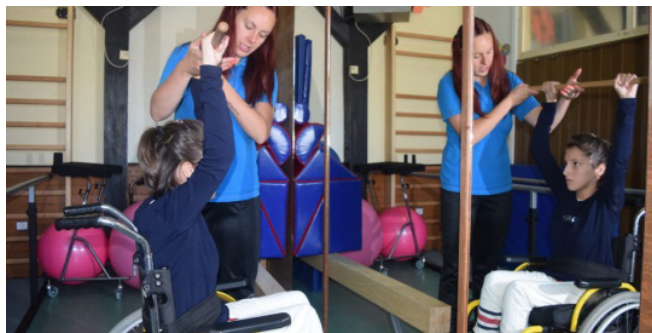
у породици коју је тражио други овлашћени тужилац и друго.

Тренутни број корисника социјалне новчане помоћи је 70, било појединаца или породица са више чланова. Корисника туђе неге и помоћи и увећаног додат-

ка је 110. На смештају се налази укупно 30 лица, од којих су 25 одрасли који су смештени у установе социјалне заштите (домови за старе), а петоро деце се налази на смештају у хранитељским породицама.

Број корисника варира

– То је један обиман посао који предузима Центар за социјални рад, који поред поменутих послова реализује и оне који се финансирају из буџета локалне заједнице, а који су предвиђени одлуком о социјалној заштити општине Чајетина. То су: помоћ у кући за старе и инвалидне особе, помоћ у кући деци са сметњама у развоју, Дневни боравак за децу и младе са сметњама у развоју, лични пратилац детета, персонални асистент итд. Пред-

Са корисницима дневног боравка „Зрачак“

Прича о малом Јовану Гавриловићу

Као што је нашим суграђанима и широј јавности познато, 9. октобра у порти цркве Светог Архангела Гаврила нађено је тек рођено мушко дете, чије родитеље истрага до сада није пронашла. Након месец дана боравка на Одељењу неонатологије ужичке болнице, беба је премештена на Дечје одељење. У болници кажу да је малишан одлично здравља и да лепо напредује.

Центар за социјални рад у Чајетини је најпре ставио под непосредно старатељство малолетно дете, а потом му одредио лично име и презиме Јован Гавриловић. Име Јован потекло је по свецу Јовану Богослову на чији дан је пронађен пред вратима богомоље, а презиме Гавриловић по Светом архангелу Гаврилу чије име носи црква у Чајетини. Као датум рођења у матичне књиге заведен је 9. октобар, јер се поштовала реч ужичких неонатолога да је беба рођена неколико сати пре него што је пронађена. Иако се не зна где је Јован дошао на свет, као место рођења му је заведена Чајетина, а држављанство му је српско. Име родитеља остаће непознато.

Директор Центра за социјални рад Пајо Богдановић каже да сада следи други ко-

рак, а то је збрињавање детета. По његовим речима, велики је број грађана Србије, али и наших људи из иностранства који су се јавили да усвоје остављеног дечака. – Ми ћемо следити интерес тог малолетног детета, у смислу шта је најбоља опција за њега, односно који облик заштите. Вероватно ћемо ићи на усвојење. Ми смо покренули поступак утврђивања опште подобности. Предмет се даље прослеђује надлежном министарству, где ће они на основу утврђене опште подобности детета ово лице уврстити у листу усвојеника. Уз помоћ министарства ће се одредити нека

породица која ће бити најадекватнија да га усвоји. После усвојења то лице потпуно улази у породицу усвојитеља, у погледу свих права – саопштио је Пајо Богдановић, директор Центра за социјални рад у Чајетини.

До усвојења беба ће се налазити на Дечјем одељењу Опште болнице Ужице. Осим медицинског особља, и суграђани су вољни да се укључе у бригу о детету. За ову врсту помоћи за сада нема потребе, јер све што је бебици неопходно из својих средстава обезбеђује Центар за социјални рад.

Д. Р.

виђене су и друге услуге које ће временом примењивати, када се за то стекну одговарајући услови – каже директор Центра за социјални рад у Чајетини Пајо Богдановић.

Он додаје да неке од поменутих услуга функционишу дуги низ година, као што су Помоћ у кући и Дневни боравак „Зрачак“. Од пре неколико година постоји и услуга Помоћ у кући за децу ометену у развоју. Све су то активности које се финансирају из буџета локалне заједнице, као и њихови извршиоци, јер због забране запошљавања Центар за социјални рад не располаже довољним бројем запослених.

– Број корисника услуге Помоћ у кући варира, али се креће од 70 до 80. Центар за социјални рад настоји да има што бољу сарадњу са извршиоцем, Удружењем грађана „Златиборски круг“. Ми настојимо да максимално изађемо у сусрет корисницима, јер нам је циљ да што више старих лица остане код својих кућа, односно да не буду смештена у установе социјалне заштите. Због тога гледамо да се ова услуга пружа и

Обилазак старих се врши више пута у току недеље

више пута у току недеље, ако је то могуће. У социјалне установе се смештају само лица којима је потребна свакодневна нега, што у овом моменту не може да пружи служба Помоћ у кући – додаје Богдановић.

Број корисника Дневног боравка „Зрачак“ такође варира. Они се тренутно налазе у специфичној ситуацији, с обзиром да је у току реконструкција школског објекта у оквиру кога се налазе и њихове просторије. Због тога се налазе у посебном режиму рада, који ће трајати док се не

заврше сви послови, а онда ће и они имати неупоредиво боље услове за боравак.

Додела једнократне новчане помоћи

Поред наведених услуга које се финансирају из буџета локалне заједнице, значајну ставку представљају једнократне новчане помоћи које се додељују корисницима, а које такође општина Чајетина обезбеђује из свог буџета. Ова помоћ првенствено је намењена лицима која живе у тешким условима.

– Општина Чајетина је за ову годину обезбедила пет милиона динара за једнократне новчане помоћи, којима искључиво располаже Центар за социјални рад, чији тим одлучује о приоритетима и висини једнократне новчане помоћи, јер је немогуће свим подносиоцима захтева изаћи у сусрет. Приоритет имају захтеви који се односе на куповину лекова и набавку животних намирница, а остали се решавају после њих – рекао је Пајо Богдановић, директор Центра за социјални рад у Чајетини.

Закључно са 15. новембром у Центар за социјални рад за једнократне новчане помоћи стигло је преко 320 захтева, а њихова сврха зависи у ком периоду године се подносе. Тренутно највише захтева је за куповину грева, лекова и основних животних намирница. Поред једнократних новчаних помоћи Центар за социјални рад за поједине кориснике обезбеђује и разне видове субвенција, у смислу делимичног или потпуног ослобађања плаћања комуналних услуга.

Драгана Росић

За безбедност најмлађих ауто-седишта на поклон

Општина Чајетина је у сарадњи са Агенцијом за безбедност саобраћаја Републике Србије доделила 40 ауто-седишта за децу рођену на територији ове општине до 31. јула 2018. године. Ово је једна у низу акција која се спроводи на нивоу локалне самоуправе са циљем повећања безбедности најмлађих у саобраћају, а која ће бити настављена и током наредних месеци.

Агенција за безбедност саобраћаја кампању поделе ауто-седишта спроводи у циљу повећања нивоа безбедности најмлађих у саобраћају, узевши у обзир поражавајуће податке о броју настрадале деце у саобраћајним незгодама. Овај пројекат се реализује на републичком нивоу у сарадњи са локалним саветима, тако да је у Чајетини Агенција за безбедност обезбедила 20 ауто-седишта, а 20 локална самоуправа, односно Савет за безбедност саобраћаја.

„Овај поклон ми доста значи. За двоје старије деце већ имам седишта, а за најмлађе имам корпу. Када буде мало старије, седиште ће добро доћи. Иначе, децу редовно превозимо у ауто-седиштима до вртића и назад, али и другде где кренемо“, рекла је Александра Милинковић Зорић, мајка троје деце.

Душица Милосављевић дошла је да ауто-седиште преузме за своју братичину Сару, уједно

Ово је једна у низу акција која се спроводи на нивоу локалне самоуправе са циљем повећања безбедности најмлађих у саобраћају, а која ће бити настављена и током наредних месеци

присуствујући едукацији, која је по њеном мишљењу веома важна:

„Често се дешава да у продавницама где купујемо седишта не добијемо довољно информација о правилном постављању и важности коришћења. Мислим да је ово изванредна акција“.

Председник општине Чајетина Милан Стаматовић обраћајући се присутним родитељима рекао је да локална самоуправа настоји да младима обезбеди повољан амбијент за живот, а да су једнократне мере попут доделе седишта само неке од активности које се спровode ради побољшања услова живота.

Агенција за безбедност саобраћаја ове године поделиће 1.000 ауто-седишта на територији Републике Србије, у 25 општина

које су се пријавиле на конкурс, међу којима је и Чајетина. „Седиште може добро да послужи да спаси деци живот, да не буду повређена у евентуалној саобраћајној незгоди. Желимо да се овај тренд настави. Имамо потврду општинског руководства које је ово препознало као проблем. Одлучено је да осим ових 40 сва деца рођена у 2018. години добију седишта. Председник општине Милан Стаматовић је на овом скупу најавио да ће то постати традиција и да ће се родитељима за децу додељивати бесплатна ауто-седишта како би их учинили безбедним“, истакао је Срђан Радовић из Савета за безбедност саобраћаја општине Чајетина.

Презентацију и обуку о правилном коришћењу дечјих ауто-седишта одржали су пред-

ставници Агенције за безбедност саобраћаја и Центра за промоцију безбедности саобраћаја. Поред теоријске обуке практично је показано како правилно треба поставити ауто-седиште у возилу, јер статистички подаци указују на то да велики број родитеља не поставља ауто-седиште по инструкцијама произвођача, што је небезбедно и несигурно.

„Грешку прави 90 одсто родитеља приликом коришћења седишта. Ако узмемо тај податак у обзир, имамо свега од три до пет одсто деце која се у Србији превозе безбедно и која ће бити заштићена у случају да дође до саобраћајне незгоде. С обзиром на то колико се техника развија и какве имамо системе заштите, заиста је недопустиво да нам деца данас страдају као путници у аутомобилима у саобраћају“, нагласила је Маријана Јовановић из Центра за промоцију безбедности саобраћаја (ЦПБС).

У оквиру презентације изнети су статистички подаци Агенције, који говоре да је у протеклих 10 година у саобраћају погинуло 220 деце, половина њих у аутомобилу. Због тога је указано на важност коришћења, али и правилног одабира ауто-седишта. Препорука родитељима је да увек користе ауто-седиште, било да је реч о краћим или дужим релацијама, при спорој а не само брзој вожњи. јер безбедност малишана мора да буде на првом месту.

Драгана Росић

Село Алин Поток је типично златиборско село и налази се на врло лепом месту. Ко крене за Сирогојно и Гостиње пролази кроз Алин Поток. Управо ту, у центру села на месту званом Збориште, изграђена је црква посвећена Преносу моштију Светог оца Николаја који се прославља 22. маја. Идеја је била да се посвети светитељу чији дан прослављају многи домови у Алином Поток. Сам празник Пренос моштију Светог оца Николаја ће бити дан када ће сви они који су напустили Алин Поток дати у задатак себи и својим потомцима да долазе на тај дан, отворе врата свога напуштеног дома, а можда се и врате да живе у Алином Поток.

Идеја за изградњу цркве родила се 2008. године, а сама градња започета је у пролеће 2017. када је постављена плоча на којој је урађен темељ од клесаног камена. Темеље је заједно са свештенством освештао архијерејски намесник протојереј ставрофор Милош Босић и у њих положио грамату. Идеја је била да буде црква брвнара, што је и спроведено у дело.

Захвалност људима добре воље

„Морам да похвалим све људе из Алиног Потока јер су учинили добро дело, не само за себе већ и за своје потомство, јер богомоље нису само зграде. Оне треба да пробуде духовну страну у човеку и да људи почну да се окупљају и долазе о празницима, да узимају активно учешће о светим литургијама које ће се тамо служити. А од служења свете литургије у једном месту, нарочито у селу, има ли нешто веће и боље? Има ли веће награде за село и за те људе који ће се тамо причешћивати, крштавати, венчавати“, рекао је протојереј Драгиша Ђуричић, парох овога села.

Ове године започиње се са прекађивањем славског колача у новој цркви и овом приликом свештеник позива све становнике села да учу својих слава донесу славске колаче и жито на прекадњу у нови храм. Почело се са славом Светог Архангела Михаила, која је 21. новембра.

„Желим да позovem све људе добре воље који могу да нам помогну својим добровољним

Започиње се са прекађивањем славског колача у новој цркви, свештеник позива становнике села да учу својих слава донесу славске колаче и жито на прекадњу у нови храм

Нова црква брвнара у Алином Поток

прилозима у наставку изградње цркве уплатом на жиро рачун или јављањем грађевинском одбору за градњу цркве у Алином Поток. Председник грађевинског одбора је Владан Дабић, а благајник Горан Лазовић. Желим да се захвалим свима који су помогли изградњу цркве у Алином Поток, нека им Господ Бог стоструко врати за њихов труд и материјално издавање. Ако Бог да, планирамо да цркву освештамо следеће године на дан Преноса моштију Светог оца Николаја, а прву славу смо већ прославили ове године“.

Цркву је пројектовао Бранко Игњатовић, архитекта са Златибора, коме је ово четврта црква брвнара коју је пројектовао. Разликује се од прве три и естетски и у самој конструкцији. „Ова црква у Алином Поток која се сада гради по мени је најприлагођенија и народу и традицији и самој намени“, изјавио је Игњатовић.

Црква је грађена од дрвета класичним старим методама са дрвеним везама. Такође је покривена дрветом. Архитекта је у улазном делу храма поставио четири стуба који носе звоник.

Унутрашњост цркве је различита по томе што је у средишту направљена купола у облику пирамиде, на којој ће у централном делу бити осликан Пантократор, а околу апостоли и јеванђелисти. Сама околина цркве и њена порта ће бити ограђена и имаће улазну капију, место за паљење свећа и једну надстрешницу за трпезарију. Пошто је ово пла-

Владан Дабић

нинско село архитекта је објекат прилагодио месту на коме се гради, са стрмим кровом који се лакше чисти од снега и брже суши, а боље одолева и ветровима. „Мој дар овом храму је комплетан пројекат, добијање дозволе, организација грађења и звоно од 80 килограма које је већ у употреби“, рекао је Игњатовић.

Звоно је стигло из ливнице из Прокупља и већ је освештано. Карактеристично је да је постављено на четири стуба која су везана за сам брод цркве и налазе се на улазном делу.

Велики значај цркве за село

Грађевински одбор за изградњу цркве у Алином Поток и даље је активан како у самој изградњи, тако и у прикупљању новчаних средстава. „Највећа новчана средства до сада приложили су Милорад Лазовић и Аранђел Лазовић, а Крста Пјевић је највише уложио у грађевинском материјалу и у самом извођењу радова сопственим машинама“, рекао је Владан Дабић, председник Одбора за изградњу цркве у Алином Поток и додао да је значај цркве за село велики јер ће се ту народ окупљати и неће морати више да иде у цркву у Чајетину.

Ових дана се завршава кров и одмах креће са унутрашњим радовима. Грађевински одбор за изградњу планира да се наредне године на дан црквене славе овај храм освешта.

Мирослав Весовић

Најсавременији уређај за дијагностику у „Чиготи”

Др Ненад Лакетић

Дијагностички уређај хибридни „SPECT/CT-A”

Специјална болница „Чигота” набавила је најсавременији дијагностички уређај, хибридни „SPECT/CT-A” за широку нуклеарномедицинску и радиолошку дијагностику. Тим поводом је 2. новембра уприличена мала свечаност за запослене у овој здравственој установи.

Хибридни „SPECT/CT-A” уређај је набављен кроз велики међународни пројекат у коме је „Чигота” била носилац испред Републике Србије. То је такође први овакав уређај који је инсталиран на територији Србије у једној медицинској установи захваљујући сарадњи владе РС са Међународном агенцијом за атомску енергију.

„Оно што је битно нагласити, а везано је за карактеристике овог уређаја, то је да су у њему спојене две врсте уређаја: класичан СТ и најсавременија ГАМА камера која има могућност снимања пацијената у све три димензије као што то чине и други савремени уређаји (скенер, магнетна резонанца...). Тиме смо премостили

највећу досадашњу ману нуклеарно-медицинских дијагностичких процедура, а то је прецизна локализација промене. Нуклеарно-медицинске процедуре су веома моћне тако да сада чим видимо накупљање радиоактивног изотопа у телу пацијента одмах можемо да кажемо којој анатомској локализацији та промена припада”, објашњава др Ненад Лакетић, специјалиста нуклеарне медицине

Примена овог уређеја је многострука, а највећу ће имати у онкологији, као и у дијагностици свих система и органа у телу пацијената. Већ је завршена и обука за руковање апаратом коју је вршио специјалиста из Беча па су урађени и пробни прегледи, а од Нове године очекује се да ће „SPECT/CT-A” радити пуним капацитетом.

М. Р. А.

Славица Марић добила признање „Дама године”

Недавно је одржана пета јубиларна додела признања истакнутим женама из јавног, привредног и друштвеног живота из Србије и са бивших простора Југославије под називом „Дама године Регион 2018”. Међу награђенима била је и наша суграђанка, писац и пи-ар менаџер Дино парка на Златибору Славица Марић.

Годишња додела признања истакнутим женама из јавног, друштвеног и привредног живота под називом „Дама године” установљена је 2014. године од стране председника Удружења грађана „Дете у срцу” Дејана Пантића. Циљ додељивања ове награде је промоција жена и њихова афирмација у друштвену средину, са жељом да поред жена из јавног живота које су независне, културно и интелектуално образоване и успешне на пољима деловања, укључи и жене из друштвене средине и предузетнице које нису имале прилике да се јавно експонирају. Награду је ове године за свој допринос култури и бизнису уз бављење хуманитарним радом добила пи-ар менаџерка Дино парка и књижевница Славица Марић.

„Спој уметности и бизниса, на основу че-

га ми је додељена награда, за мене је прави изазов. Посебно бих истакла рад са децом који мени представља највећу мотивацију, што се тиче бизниса. Јер радити са децом када је бизнис у питању, мислим да је најлепша грана која није толико стресна. Велика је обавеза и одговорност, али нема толико стреса, за разлику од света уметности који је, ипак, моја највећа љубав. Себе доживљавам пре свега као уметника, а после тога као пословну жену.”

Циљ ових сусретања је уједно и међусобно умрежавање и остваривања бенефита на различитим пољима интересовања.

„Било је доста жена истакнутих у свом послу”, истиче Марићка, „а оно што је посебно интересантно на овим вечерима јесу та познанства. Ова манифестација такође даје могућност презентације жена које су успешне у сфери предузетништва, али због мноштва обавеза нису имале могућност да се јавно експонирају. Обавеза је велика, наравно, да ову награду на један прави начин испоштујемо и будемо доследне.”

Међу награђеним дамама су се претходних година нашле и министарка здравља др Славица Ђукић Дејановић, Тања Бошковић и Љиљана Стјепановић, Јелена Баћић Алимпић, Јелена Томашевић, Неда Украден, Ивана Шпановић, Милица Дабовић, а ове године су им се придружиле Ивана Јордан, Сузана Манчић и „Фрајле”. Све даме које су заинтересоване да постану чланице „Клуба дама” или да номинују некога за ово признање, могу то учинити путем фејсбук странице и групе „Дама године”.

Мирјана Ранковић Луковић

Јесења обнова засеочких путева у Семегњеву и Кривој Реци

Комунално јавно предузеће „Златибор“ је лепе октобарске и новембарске дане искористило за радове на изградњи и реконструкцији засеочких путева. Интензивно се радило у Семегњеву где је до сада реконструисано око седам километара путева, а упоредо су рађени и путеви у Кривој Реци.

Разуђеност општине Чајетина најбоље упознају радници КЈП „Златибор“ који, поред путева у насељеним местима Чајетине и Златибор, одржавају и сеоске пу-

теве. За становништво које живи не само у гушће насељеним селима већ и у мноштву заселака од којих се нека налазе у питомијем, а нека у суровијем окружењу, пут је неопходна веза са светом па се и општина Чајетина преко свог јавног предузећа стара да буду проходни кроз сва годишња доба.

Претходних михољданских дана посла је било у МЗ Семегњево где је извршена реконструкција путних праваца ка засеоцима Џамбасовићи, Димитријевићи,

Милинковићи, Пековићи и Нешковићи. До првог снега завршени су и краци ка засеоцима Пишчевићи, Аћимовићи и Јездимировићи, Мало поље. Остало је да се уради неколико канала за одводњавање, што ће се учинити уколико време дозволи, као и поједине деонице у Кривој Реци, углавном мањи засеочки путеви. Одредиће се и по један путни правац у Смиљанским закосима, насељу Зова и у Мушветима.

За ове послове комунално предузеће располаже добрим

машинама из обновљеног возног парка, каже директор КЈП „Златибор“ Срђан Пантовић. У најави је и куповина још једног возила и грађевинске машина до краја године, чиме ће се осигурати лакше чишћење тежих путних праваца у току зимске сезоне.

Општина Чајетина је преко КЈП „Златибор“ за послове који су предвиђени да се ураде у току ове године на реконструкцији и изградњи засеочких макадамских путева издвојила око 17 милиона динара. **М. Р. А.**

ДРУГИ ПИШУ...

„ZOOMUE“, Ужице

Од самоуког до врхунског ножара

У Србији нема много ножара, а у златиборском крају је само један. Тридесетогодишњи Марко Пантовић из Чајетине већ пет година израђује ове оштрице које се продају широм света, а све што зна научио је сам.

Када је Марку као страстеном љубитељу природе, планинарења и преживљавања затребао квалитетан нож, новац који је за њега требало да издвоји, а затим и урођена стваралачка зна-тижеља су га натерали да га направи сам. Као

неко ко може да преживи у природи, креативан и самоук за многе ствари знао је да може и овај пут успети.

„На интернету сам тражио ножеве који ми требају и изучавао шта могу да изведу, нашао сам материјале, а затим и алате и тако је кренуло. Први нож сам направио преправком постојећег, потом сам купио материјал који сам брусио, па калио и обликовао ножеве. На форумима сам качио своје радове и из критика извлачио највише што могу и настављао даље да радим“, каже Марко.

Било је то пре пет година, а данас је у жељи да буде самосталан стигао до своје радње у којој је већину алата направио сам. Такоређи исколио, исковао, изоштрио као што ради и своје уникатне ножеве. Данас му за један квалитетан приме-

рак треба до 50 сати рада. Његови ножеви су запажени на друштвеним мрежама под именом „Баш челик“. До данас их је направио више од 100 и поседују их љубитељи оштрица широм света.

„Правим радне ножеве који су добри на терену, а не да су украсни и стоје у витринама. Уз правилно коришћење могу да послуже власника цео живот“, тврди Марко.

Он у близини нема конкуренцију. Код њега златиборски крај оштри кухињске ножеве, прави им чекиће, а већ је направио и једну преклопну бритвицу. Одлучио је да му ножарство буде животни позив, а да би био у врху стално изучава нове методе израде и усавршава се како би ножеви са жигом „Баш челик“ служили генерацијама. **Марија Вранић**

О упорним људима из Шљивовице који не одустају

Сада за Шљивовицу, познату од давнина по вредним мајсторима за ракију и џршућу, свуда чују и по вајару Миладину Лекићу чије дрвене скулптуре са традиционалним мотивима красе наше шривове и стижу ши-

ром свећа. А посебно је јединствена кућа направљена у јапанском стилу, у којој је изада Микица морао бамбус икак да замени чамовином. У селу је, поред осталих, и вредна породица Радовановић која исправа на

бављењу пољопривредом, неуморно радећи многе послове. Домаћин из искуства тврди да је најбоље радити на свом имању, бити сам себи изада, и да само рад држи човека док га удобан живот уништава.

Микица је „јапанском кућом” снове претворио у стварност

Поред куће изграђене у архитектури налик јапанској, ту је и мини домаћинство, рибњак који чува један гусан, а ускоро и објекат за пржење рибе такође у јапанском стилу

Сви ми имамо своје снове. Неки се остваре, неки не. Један од таквих сањара је и Милан Костадиновић из Шљивовице, познатији као Микица, који је успео да своје снове претвори у стварност. Уствари, он воли да се игра, да оно што замисли спроведе у дело. Мада све то зависи и од новчаних средстава којим располаже у датом тренутку. Чим нешто новца зради не задржава га, већ одмах улаже у грађевински материјал. И онда почиње да се „игра“.

„Живео сам у Мисалима до своје 35. године са родитељима и братом. Брат је први отишао од куће, а одмах за њим и ја. Населио сам се у Бранешком Пољу, поред реке Сушице, на свом имању. Нисам седео скрштених руку: прво сам направио столарску радњу са једним ортаком. То

ми је био извор зараде за остварење каснијих планова, којих је било поприлично“.

И тако почиње сањарење. С обзиром да му се много допала јапанска култура и архитектура, почиње са изградњом куће у јапанском стилу.

Кад је причао људима да ће да покрије кућу земљом и проведе поток кроз сред предсобља, они су му рекли да паметни људи склањају воду од куће, а он је навраћа. На све те коментаре одговорио је тврдоглавошћу да не одустаје. Ништа није претрпаво са туђих скица, није ни интернет користио, већ је све направио из своје главе, као и пројекат. И тако је направио велику кућу у јапанском стилу. Једини проблем је био тај што је бамбус морао да замени чамовином.

„За Јапанце нисам сигуран,

али је много Кинеза долазило код мене, на моје имање. Гледали су кућу, али ја ништа нисам разумео шта су они говорили. Углавном су се сликали“, казује Милан.

Направио је он уз кућу и мини домаћинство, управо онакво у каквом је рођен. Мале грађевине и друге садржаје умањене у размери 1:3 у односу на реалну величину. Па чак и мале животиње.

„Имам живину расе федерфист која је три пута мања од домаће кокошке. Поред тога, у минијатурној штали имам и камерунске мини козе које су такође у размери 1:3 у односу на домаћу сорту. Држим мали број животиња, не желим да имам фарму“.

Дивљи рибњак је направио пре шест-седам година. Поред саме реке Сушице ископао је бару од 300 метара квадратних где је населио кркушу, клена и

рака. Након две године прави рибњак за узгој калифорнијске пастрмке где узгаја четири тоне пастрмке годишње. Све је то урадио на наговор пријатеља који се бави производњом рибље хране.

Куриозитет ове приче је да рибњак чува гусан. Не пас, већ прави правцати гусан. По целу ноћ он лежи поред рибњака и најављује потенцијалну опасност. У случају да наиђе видра или неки други лопов, он почиње да гаче и на тај начин упозорава газду. Имање је под видео надзором тако да на свако гакање газда може да реагује.

Тим рибњаком данас газдује синовац Иван. Он је породичан човек, има двоје деце и треће је на путу. „Пошто ја немам своју

Милан Костадиновић

породицу Иван и његов брат Душко су ми најпречи, тако да сам њима поклатио рибњак“, објашњава Микица.

Много људи свраћа и тражи пастрмку, али пржену. Тако да је Милан одлучио да направи још један објекат монтажног типа где ће се пржити риба. И на тај начин помоћи својим синовцима. Наравно, и тај објекат ће задржати исту архитектуру, тј. јапански стил. Испод ће бити бара, са паткама, шаранима и локвањима.

Милан наставља и даље да сања, а своје снове остварује љубављу и пожртвованим радом.

Мирслава Весовић

Један трактор за Веру, други за Љуба

Супружници Радовановићи обрађују 15 хектара земље, предају 100 литара млека дневно, сложно и неуморно раде на имању, а кад од обавеза стигну сакупљају шишарке и тресу клеку

Василије, Љубодраг и Вера Радовановић

Прича деда Василије Радовановић како су добили надимак Арбићи. Каже да је њихов предак Неђељко дошао из Црне Горе још у време Турака и да је имао пушку. Пошто се пушка тада звала „арбија“ и њега тако прозову. Од арбије тако настане надимак Арбићи, што остане и до дана данашњег.

Љубодраг и Вера Радовановић, звану Арбићи, живе у Шљивовици и баве се пољопривредом и сточарством. Са њима живи и Љубов отац Василије који је 1929. годиште. Имају ћерку и троје унучади, ћерка је удата такође у Шљивовицу. Љуба и Веру смо срели први пут у Бранешком Пољу 17. октобра, у њиховој ливади где товаре и вуку сено.

„Нисам могао раније да косим због шљива и других обавеза“, објашњава Љубодраг. „Иначе, обрађујем земљу свих мојих Радовановића пошто се нико не бави пољопривредом, већ само ја. Обрадим око 15 хектара земље, покосим и одвучем трактором. Данас сам превртао откосе, грабио, товарио сено на кола, с кола на сено, само ја и жена ми помаже. Од осталих мојих Радовановића један се бави месарством и продаје пршуту на Златибору, један је генерал у Београду, једни су у Црној Гори, једни у Америци, једни у Ужицу, сем ја што сам ост'о. Они мени дају те им сређујем ливаде, зато што само ја држим стоку“.

Од механизације Љубодраг има две косачице, два трактора, грабуље и приколицу, али балирку нема. Балирање плаћа, а кад не може да се балира онда трпа сено. Данас углавном сви балирају и Љубодраг је припремио 2.000 бала. Спремили се за зимску сезону јер имају краве, јунице и овце, при-

премили су два вагона сена. Предају и млеко, сваки други дан по 200 литара.

„Ја сам задњи што ове године пласти, јер сви су стигли, а ја и жена смо сами били, шљиве смо купили, имамо и малине и нисмо стигли пре да покосимо и попластимо“.

Он и жена су радили у фабрици оловака, он 25, а она 20 година. Ту им је боље било него сад, али они ни сада не живе лоше. У фабрици је био портир и мање му је терета било, а сад је све спало на њих двоје.

„Ја мислим да је најбоље радити на свом имању. Зато што је то моје и свој сам газда. Могу да устанем кад хоћу, легнем кад хоћу,

И стоку намирују заједно. Деле и кућевне послове. Слажу се у потпуности.

„Ја бих поручио људима само нек раде. Јер радом могу нешто и да створе. Јесте тешко, али свој си газда. Мучење у животу држи човека, а удобан живот га уништава. Ми устанемо изјутра у шест, а легнемо у девет увече. Мој отац највише се мучио, а сада је најстарији у селу. Ко није имао кречану, пилану и циглану тај не зна шта су муке. Мој отац је све то преко леђа претурио“.

Поред свих послова које имају у свом домаћинству, кад заврши сезонске послове овај вредни брачни пар стигне да сакупља шишарке, тресе клеку, а само прошле године прикупили су три тоне клеке.

Љубодраг тврди да је најважније у животу бити поштен: „Ко је год радио непоштено, вратило му се. Треба бити поштен, па колико ко има, треба бити задовољан. Кад је неки празник ми тај дан идемо од куће, јер ако останемо код куће ми до мрака постанемо потпуно бо-

лесни. Ми не можемо да издржимо такав начин живота, то за нас није никакав живот, седиш за столом и чекаш мрак. Ми волимо да радимо и тај рад нас и држи. Лети никад немам повишен крвни притисак, а зими имам. Чим се повећа притисак идемо у шишарку и он се враћа на нормалу. Кад крену славе и приславе притисак расте к'о квасац. А и доктор ми је рекао да морам да радим да бих имао нормалан крвни притисак. Ништа не вреди од лекова ако нећеш радити“.

Поздрављамо се са домаћином и он оста да спрема дрва за зиму и грање за ракију. Љубо струже, а Вера слаже и приноси грање. Уз будно око деде Васа, ова кућа има спаса.

Мирослав Весовић

Све раде заједно, и тракторе возе упоредо: Љубодраг и Вера

и да идем куд хоћу. Нико нема да води рачуна о мени ни куда ћу, ни шта ћу“.

Љубодраг има два трактора, тако да и земљу брже обрађује. Један трактор вози он, а други Вера. Она вози трактор боље од свога мужа.

„Муж ме је научио да возим трактор, он је добар возач. Он је мушка глава и доноси одлуке, али опет се договарамо. Лепо се слажемо и могу рећи да нам многи завиде. У браку смо 35 година и никаквих проблема немамо. Понекад се и споречкамо око ових пољских радова, али на крају се договоримо“, прича нам Вера.

У вези сена све раде заједно, и тракторе возе упоредо, и косе заједно. Кад дотерају сено кући, он стовара с кола, а она трпа.

Ни домаћину није лако у парку природе

У Лекића колибама вредном домаћину Рајку Лекићу вукови су појели краву, а он пушку има, али не сме да је користи. Тај предео је проглашен за парк природе прве категорије, што Рајку не иде на руку, јер би много тога урадио, а не може

Идући од Ока старим макадамом ка Семегњеву након два километра стижемо у Лекића колибе. Од колиба остало је само име, јер су оне углавном напуштене. Једино домаћинство у коме неко живи је домаћинство Рајка Лекића, ту је са супругом Анком. Баве се сточарством, а имају и један врт са три пластеника.

Не купују ништа од поврћа, све им је надхват руке, а има и за децу која живе на Златибору. Храна је органског порекла, ничим се не прска, ни вештачко ђубриво се не користи. Чак не користе ни прашак за златицу, него је покупе са кромпира. Не прскају ни малине ни аронију ни боровнице, а све им успева. Имају још купине и јагоде, па чак и један мали виноград, тек стигао на род.

До прошле године Рајко је држао 17 крава и од њих је имао млеко и телад. Сва стока је уматичена, он редовно добија субвенције од државе. У међувремену сточни фонд се смањо тако да сада има осам крава. Поред крупне стоке има још 45 уматичених оваца сјеничке расе. То је раса која добро подноси златиборску климу. Јагње се два пута годишње, а често се ојагни по двоје, па чак и по троје јагњади. Овце чува Анка, а Рајко краве. Поред тога, само за своје потребе имају још и седам свиња као и кокошке које шетају, тј. нису у кавезу, чиме добијају органска јаја. Чак и концентрат не купују, него

Ми ћо цео дан радимо, немамо времена ни кафу да попијемо. Дан нам „пролети“, али ми у послиу живимо и није нам шешко

Рајко меље кукуруз, житарицу тритикал и јечам тако да зна шта даје стоци. На фарми Лекића све је органско, а ко не верује нек дође и нек види, нема шта да се крије.

Ту, међутим, постоје и одређени проблеми, и то од дивљачи. Штету

им праве вукови, медвед и пси луталице. У априлу пси луталице су Лекићима заклали јагње, а у октобру вукови краву. И поред тога што Рајко има пушку, не сме да је користи. И онда стоку мора да брани моткама. Овај предео држа-

ва је прогласила за парк природе прве категорије, што Рајку не иде на руку, јер много тога би урадио, а не може.

Лекићи струју никада нису увидили, али су ставили соларне панеле, тако да сад користе монофазну струју. Раде много, а деси се да некад спавају само два до три сата, толико посла има. Кад се крива тели и овца јагни целу ноћ мора да се дежура. Дешавало се да су и ноћу под фаровима косили ливаду.

– Ми по цео дан радимо, немамо времена ни кафу да попијемо. Дан нам „пролети“, али ми у послу уживамо и није нам тешко. Докторима не идемо, а ја чак немам ни здравствену књижицу – прича нам Рајко, додајући да се на здравом ваздуху и здравој храни здраво и живи, па се никад не би мењали за град.

У близини Лекића колиба налази се Хајдучко врело, извор чисте планинске воде. Некада је цео тај предео био под шумом. А где је шума ту су и хајдучи. Овде су се они обично окупљали ради одмора и пили ту воду. Тако је и извор добио име Хајдучко врело. Цео овај предео је чист, од потока па до камена, нема шта да угрози природу. Хајдучко врело је граница између Бранежаца и Шљивице.

Мирослав Весовић

Систем крава-теле погодан за наше сточаре

Овакав вид говедарства има перспективу на нашим просторима захваљујући великим површинама за испашу, као и подршци локалне самоуправе подстицајним мерама преко „Златиборског еко агара“

Постоје разни системи това у говедарству, али се посебно препоручује систем крава-теле који предвиђа држање животиња на отвореном. На територији општине Чајетина за сада постоје два пољопривредна газдинства која су започела узгој по овом систему. Међутим, све већа потреба за говеђим месом као и исплативост производње остављају наду да ће овај систем узгоја у наредном периоду добити на значају.

Имајући у виду да узгој говеда по систему крава-теле подразумева слободну испашу најмање шест месеци годишње, за планинска подручја која су богата пашњацима представља прави изазов и подстрек за производњу квалитетног говеђег меса, који је у потпуности економски оправдан. Једна од основних предности оваквог узгоја јесу врло мала улагања у стајске објекте и осталу инфраструктуру, уз ограничену употребу опреме и система, као што је то случај у класичном млекарству. Знатно је мањи и

Неда и Гвозден Нинчић

утошак људског рада, који уномеги утиче на одабир расе за узгој.

– Расе које су погодне за овај систем узгоја су: „херефорд“ раса, „ангус“ раса, „лимузин“ (која се у пракси добро показала) и наравно „сименталац“ раса која је заступљена у Србији и која се може гајити у овом систему у местима преко 700 метара надморске висине – истиче Иван Гујаничић из „Златиборског еко агара“.

Узгој говеда по систему крава-теле започео је пре две године Гвозден Нинчић из Бранежаца.

Власник фарме „херефорд“ говеда је његова ћерка Неда Нинчић Бабић, а сточни фонд којим тренутно располажу је 18 грла, са тенденцијом раста.

– Досадашња искуства су задовољавајућа. Стока није захтевна и нема великих улагања. Планирамо да проширимо производњу. Ове године смо од општине Чајетина узели у закуп 25 хектара земљишта, тако да имамо на десет година обезбеђену испашу и сенажу за зимски период. Мада, ова раса говеда већи део времена проводи на отвореном, па тако и

целу зиму ако није дубок снег – каже Нинчић.

Овакав вид говедарства има перспективу на нашим просторима захваљујући довољно великим површинама за испашу, као и подршци локалне самоуправе, која преко „Златиборског еко агара“ подстицајним мерама подржава напоре који су у овој области почели да дају резултате.

– Једна новина у односу на претходну годину јесте што смо у овој години уврстили набавку приплодних мушких грла. Тако да онај ко жели овим да се бави поред женских приплодних грла може набавити и мушка приплодна грла и остварити значајан повраћај на име куловине – додаје Иван Гујаничић.

Гледајући са тачке искористићавања природних ресурса, исхране и потребе за адекватним објектима, систем крава-теле постаје најисплативији начин узгоја говеда. Да би заиста био такав и у пракси, сточар мора да се придржава свих упутстава и правила ове производње. **Д. Росић**

Ћетуља отелила љубичасто теле

У домаћинству Радована и Ружице Бошковић у селу Трипкова крава је отелила мушко теле љубичасте боје. Несвакидашњи догађај изазвао је интересовање многих који до сада нису видели овако необично младунче, које неодољиво подсећа на оно из рекламе за „милка“ чоколаду.

Љубичасто теле отелила је крава Ћетуља коју су Бошковићи купили у Новој Вароши. Принова у штали Радована Бошковића није превише изненадила домаћина, јер је овакав случај имао и прошле године. Несвакидашња боја телета највероватније је резултат укрштања различитих раса.

– По информацијама које је дао садашњи власник грла, ова крава је

мелез. Она у себи поседује гене „монтафонске“ расе, „холштан-фризијске“ и наравно „сименталца“. Осемењавањем ове краве са семеном сименталске расе добијен је тај ефекат. Теле је љубичасте боје, али временом ће та боја нестати и теле ће добити мишју боју. У сваком случају ово је нешто што је веома интересантно и атипично за овај крај – објашњава Иван Гујаничић из „Златиборског еко агара“.

Осим сточарством Радован и Ружица баве се и другим гранама пољопривреде, а Радованова велика љубав још од детињства су коњи без којих се, како каже, некада живот на селу није могао ни замислити. **Д. Р.**

Нела Михаиловић: Неодољиво духовно здравље Чајетинаца

„Код вас човек лако нађе мир, а то нам је свима неопходно”, каже позната глумица која своје предахе радо проводи у Чајетини

Годинама се у Чајетини се сусрећемо са једним лицем које се чини тако познато, али тек кад се мимоиђемо са њом сетимо се ко је! Јер, сасвим ноншалантно као да је наша суграђанка, ходајући „као сав нормалан свет”, глумица Нела Михаиловић не скреће пажњу на себе иако се, мерећи све другачијим аршинима него некад, такво што може очекивати. Ово драго лице које знамо из многих серија са малих екрана, које љубитељи позоришта гледају у најразличитијим улогама, неким чудним сплетом околности своје предахе воли да проведе баш у нашем малом месту.

Који је био повод да дођете први пут у Чајетину и шта вас то привлачи да јој се враћате?

– Људи! Људи су разлог због кога сам први пут дошла у Чајетину. Моји пријатељи, Пера, Мира, Богдан и Данило. Пријатељи за цео живот. Због њих се и враћам, више од једне деценије, због њих и свих оних које сам током година упознала, породица Новаковић, Ђосић, Дидановић...Има нешто карактеристично за Чајетинце чему не могу да одолим: духовно здравље, све ређе присутно у нашем народу. Да ли је то због средине у којој се рађају и одрастају, или због ваздуха који дишу, или сам ја једноставно имала среће да сретнем баш такве људе. Како год, са њима сам током свих ових година поделила многобројне тренутке радости, дружења, празничних расположења, среће, туге, свега онога што плете мрежу сећања, због које корачамо напред кроз живот и бивамо бо-

љи. Моје ћерке доживљавају Чајетину као оазу радости одрастања, дружења, најлепших новогодишњих празника, Божића, снега који су први пут и доживеле у Чајетини...

С обзиром да сте позната личност, како се наши суграђани понашају при сусрету са Вама, да ли Вас заустављају ради сликања и слично?

– Сваке године нека нова генерација клинаца, која пристигне да гледа домаће серије, дочека ме са жељом да се сликају. Остали Чајетинци ме већ доживљавају као своју, или бар ја желим да верујем у то. Сваки пут кад дођем волим да прошетам чаршијом, обиђем радње, кафиће и ресторане које волим, и осетим да сам ту, на свом, да припадам.

је много волео овај ваш крај, много је причао о њему и свакако смо делили исте емоције према Чајетини и Златибору. Била сам и код Бранке и Гагија, они имају дивну кућу близу Торника. Није то чудно, код вас човек лако нађе мир, а то нам је свима неопходно.

Колико Вам је Златибор инспиративан, јесте ли обилазили друга занимљива места у нашем крају? И имате ли омиљено место, или годишње доба у којем волите да дођете овде? Са којим местом у Србији, или у иностранству, бисте га могли упоредити?

– Годинама новогодишње и божићне празнике проводим у Чајетини. А лети сам ту по месец дана. Лепоту нашег краја нити покушавам, нити бих могла поредити са било којим другим местом. Има сигурно и лепших места, па Србија их је препуна, али ја волим Чајетину и Златибор, Торник, Гостиље, Љубиш, Сирогојно, Стопића пећину, манастир Дубраву, Увац, Зауглине...

Где сте тренутно ангажовани и хоћемо ли имати прилику да Вас ускоро видимо у некој новој серији или филму?

– Пуно ме има у позоришту, пре свега у Народном. Почетком октобра сам имала премијеру „Балканског шпијуна”. Много радости ми је донела улога Данице. А серија ће бити, постоје договори, али о томе кад се буде реализовало.

Када Вас поново можемо очекивати у нашој средини?

– Видимо се за Нову годину и Божић! Боже здравља! – рекла је за „Златиборске вести” глумица Нела Михаиловић.

**Мирјана Ранковић
Луковић**

Да ли Вам прија пажња и интересовање коју показују људи при случајним сусретима и како се иначе носите са публицитетом?

– Публицитет је део мог посла. Чајетинце волим и ту ми је понајмање тешко да се носим са тим.

Чајетина, односно Златибор у ширем смислу, „купили” су неке друге Ваше колеге као што су Драган Јовановић и Бранка Пујић, Бане Трифунковић, а кућу је овде имао и, на жалост преминули, Миленко Заблаћански с којим сте остварили одличну причу у серији „Стижу долари”. Да ли се са неким колегама овде срећете, дружите, када дођете?

– Миленко Заблаћански

Позив читаоцима

Позивамо све који имају занимљиве анегдоте, пошалице, кратке смешне приче из наше свакодневице, шале, вицеве и друге облике ерског хумора да их за рубрику „Ерска народна ризница“ нашег листа пошаљу на мејл адресу библиотеке „Љубиша Р.Ђенић“ из Чајетине ljubisardjenic@mts.rs и потпишу именом и презименом.

Најбоље прилоге објавићемо у „Златиборским вестима“, а необјављени биће читани у програму манифестације „Летњи улични ерски кабаре“.

Ера чашћава начелника

Седео у механи средски начелник из Чајетине, а у тој уђе Ера коме је испод јуња вирила јовелика риба јонешта у часиј начелнику.

Ера јоручи себи и начелнику јо јиће, али овај бејаше нешто мрзовољан, ја узјред саојшти Ери како је јрремештен, а не рече јде.

Чим Ера чу да је начелник јрремештен, он јоче ону рибу да завлачи дубље јод јуњ, али овај јо јримешти и рече да је јрремештен у Ужице за ојружној начелника.

Ера јтада извуче рибу испод јуња, сјтави је јрред начелника и јовика: – Момче, дај још једно велико јиће за ојружно!

„Златиборски брзи воз“ и ћуран на јану

Тодор Гајовић, „златиборски брзи воз“, јујовоа са својим коњићем кроз Шумадију, ја сврајти у једну друмску механу да се одмори. Поручи јолић ракије и зајледа се у механско двориштие јо коме је шетјало више добро ухрањених ћурана.

– Пошјто јечен ћуран, мој лијети јазда?

– Сјто динара – рече механција.

– Кољи и јеци!

Механција нареди жени, која је била у кухињи, да уради како је Ера зајоведио. Али кад се ћуран нађе на јану, Тодор рече:

– Дедер, лијети мој јазда, одсеци ми овај врајшти, јтако за једно два динара!

Гладан сјтом не верује

Пошао јројта Милан Смиљанић за Чајетину, ја усјути у једној домаћинској кући добро ручао и жедан наишао јоред Ђировића воде кад ју је снаша захвајтала лончићем.

Пројта с коња замоли снашу да му дода лонче с водом. Искати јројта једно лонче, ја замоли снашу и за друјо, и јоји ја на душак:

– Ех добре воде! – рече јројта.

– Да сам и ја јела и јила јтако добро као ти, јојо, и мени би била добра – одјовори снаша.

Не слушај Боже шја Бућа јрућа

Војин Бућић Бућа са Златиборског хтео је на Божић да се јомоли Боју за берићеш на имању и, јо јтадашњем обичају, јојео се на кућно слеме, узео у руке јри ораха и јочео:

– Дај ми Боже јуну кућу, јун јор, јуну кесу, јун обор и амбар као ови ораси.

После молијве, јо обичају, скрцка орахе, кад – сва јри јразна.

Али Бућа, као сваки Ера, брзо се снађе:

– Не слушај Боже шја Бућа јрућа, већ дај као и до сада шјто си давао!

Ера и „јамешни“ кондуктер

Било је јо јре 90 јодина кад је јрорадила железница између Београда и Ужица. Ушао Ера јрви јуји у воз и радознало јосмајтра све око себе. Прејледајући му возну картиу кондуктер се нашали:

– Чуо сам за вас Ере да сје мнојо јамешни, али јтек јосле 15 јодина живојта. Занима ме шја радитије до своје 15. јодине?

– Ијемо у кондуктере! – одбруси му Ера.

Ослонац „Палисаду”, мелем на душу сарадницима

Кренули су из сиротињских брвнара да негде у свећу свију своје њездо и обезбеде бољи живот од онога који их је чекао у родним селима. Животи су им колико слични као да су њресликани. Починали као сиљни момци, њрошли свим сирејеницама радној ѡроцеса у ујосијишељстви, а када су сирли до самој вр-

ха и у најбољим годинама живота моли да ѡти највећи дојринос свом колективу, изорели су на ѡслу. Још су се ѡричале ѡриче о лејенди хошела „Палисад” Панћу Мијаиловићу и њејовој најрасној смрти, исћо ѡако изненада ушхнуло је срце у ѡрудима њејовој сарадника, ѡријатеља и наследника Момира Лазаревића

Буца. Умро је ѡихо као шћо је био шћих њејов ход, њејов смех и њејова увек шћојла и скоро нечујна реч, као шћо је био шћих чћшав њејов животи. Умро је у свом дому, нећун сачћ ѡошћо је дошао са најорној ѡсла, ваљда је судбина одлучила да ѡа у вечности исћраше њејови најмилији, сурћуја, браћ и једини син.

Пише: Миласав Р. Ђенић

Момир Буцо Лазаревић, ВКВ угоститељ, рођен је 1931. године на Рудинама као треће од четворо деце у породици земљорадника Миласава и Јегде. Сиромашни родитељи нису поседовали имовину да је оставе тројици синова, једино су им давали савете како да постану поштени и часни људи, јер само тако могу успети у непознатом свету у који морају ускоро кренути пошто у родитељском дому за све хлеба није било.

Момир је био нежно здравља, касни са поласком у основну школу у Голову. Будући учитељ Миљивоје Јелисавчић посећује га и доноси лекове за његова оболела плућа. Са годином закашњена успешно завршава школу. Војни рок служио је у времену 1951.–1953. године када је завршио и школу рочних подофицира у трајању од девет месеци. По повратку из војске морао је мислити о својој будућности, о неком квалитетнијем животу, зато одлази у Чајетину и прихвата посао који му је понуђен. Први радни однос заснива 1955. године у Угоститељској радњи „Чајетина”, у којој три године ради као спољни момак и шанкош.

Током радног односа завршава школу ученика за КВ раднике, угоститељске струке, па са стеченом дипломом нови посао налази код Студентског опоравилишта „Ратко Митровић”, али недуго затим прелази у Одмаралиште Ваљаонице бабра из Севојна на Златибору. Када су схватили да се ради о вредном и перспективном раднику шаљу га у Школу за ВКВ угоститељске раднике

Тито и Момир Буцо Лазаревић

у „ГОЛФ” на Кошутњаку, коју завршава 1966. године.

Сви свршени ученици ове школе, у рангу Специјалне хотелијерске школе из Лозане, чији је програм у потпуности коришћен, дали су највећи допринос развоју угоститељства и туризма у тадашњој Југославији. После завршеног школовања остаје у Ваљаоници бабра, да у ресторану ради као њихов стипендиста.

На челу златиборског угоститељства

Крајем шездесетих година Момир прелази у чувени златиборски хотел „Палисад” и одмах добија задужење шефа Дансинг бара. Тек у овако ексклузивном туристичком објекту, уз изузетно

стручно особље, његове способности долазе до пуног изражаја. Каријера му је у сталном успону, јер природна склоност и љубав према позиву, за који се определио од своје ране младости, били су основни мотив за крајње озбиљан приступ сваком послу као и гаранција убрзаног напредовања у струци.

Директор Угоститељског предузећа „Слога” Панто Мијаиловић, који је и инсистирао да вредног и перспективног конобара види у свом хотелу, стално му је давао могућност убрзаног напредовања. Прилику је зналачки искористио, за кратко време прешао је пут од шефа Дансинг бара и управника Радне јединице хотела „Палисад” до директора ООУР-а

„Златибор” у чијем саставу су били следећи објекти: хотел „Ловац” у Водицама, затим хотел „Палисад” и ресторани „Златни бор” и „Србија” на Златибору као и ресторан „Слобода” на Палисаду.

Напредовање у каријери још јаче га мотивише да настави стручно усавршавање, а када то чини својевољно и са еланом успех је загарантован.

Вишу угоститељску школу за хотелијерство, уз рад, завршава 1976. године. Два пута борави на студијским путовањима, у Шпанији и Немачкој, где је у тим европским државама провео по десетак дана и упознао пословање појединих угоститељских објеката чија ће искуства користити у раду хотела „Палисад”.

У тренуцима искренности говорио би: „Кад се окренем и загледам у прошлост, у сећања ми се враћају она димљива чајетинска кафана, многе непрспаване ноћи и устајања у цик зоре. Сећам се како сам дању радио, а ноћи проводио над књигом, како сам трпео пијане госте и надобудне шефове. Ишао сам кроз живот без помоћи родитеља, пријатеља и партије, такав пут сам изабрао, и то ме данас чини поносним”.

Директор хотела није био члан партије

Поносан је био што се нашао на челу целокупног угоститељства златиборског и то у периоду када је оно доживљавало свој процват, што је три пута као домаћин могао да дочека и угости председника Југославије са суругом и сарадницима, што је упознао и постао пријатељ многих чувених и угледних људи из области политике, уметности,

глумишта, што је хотел „Палисад“ под његовим руковођењем два пута освајао „Сребрну пахуљицу“ и проглашаван најбољим зимским хотелом Југославије.

У време док је Панто био директор, у предузећу је вођена здрава кадровска политика, на руководеће положаје постављани су најспособнији и најстручнији радници без обзира на њихово идеолошко опредељење. За њега је економски ефекат био примаран, зато су „Палисад“ и сви њихови ресторани служили за углед. Као потврду томе наводимо речи Радосава Благојевића, секретара партијске организације хотела „Палисад“ који каже: „Када сам из „Слоге“ добио писмени захтев да пошаљемо карактеристику за Лазаревића, одговорио сам да он није члан партије. И поред тога Момир је изабран за директора хотела“.

Занимљиво је да чланови партије нису били ни управници осталих објеката: „Златног бора“, „Ловца“, „Слободе“ и „Србије“ што је у оно време био јединствен куриозитет. Некоме је то засметало, поготово у време када је председник Југославије Јосип Броз долазио да борави у хотелу. Како би се бар директор сменио сазван је збор радних људи, преко 200 запослених требало је да од два кандидата изабере новог директора. Лазаревић је победио са тако убедљивом разликом да се стиче утисак да је против њега гласао само онај ко је морао.

Познавао сам тог драгог и скромног човека, многе часове провео са њим у друштву, чуо драгоцене податке о златиборском туризму. После Пантове смрти отворио је душу: „Смрт нашег директора покосила нас је. Дуго је трајао мук. Замолио сам персонал да настави рад онако како нас је он учио и саветовао, да га не издамо, не осрамотимо. Кад сам се налазио у дилеми како да разрешим неки проблем, освртао сам се, по навици, према вратима у нади да ће се појавити, да ће ме посаветовати. Било шта да сам радио, имао сам осећај да ме негде из прикрајка посматра“.

У анкети проведеној међу 800 гостију хотела „Палисад“ њих 93 одсто је изјавило да је односом хотелских радника и њиховим услугама необично задовољно,

као и смештајем и храном. Момир је блистао од задовољства и среће, али онако скроман није ни помислио да тај успех хотела припише себи, он се радовао што су га радници послушали, још преданије радили, што су сачували углед хотела и нису изневерили свог бившег директора.

С гостима близак пријатељ

Тихе природе и благог осмеха и у најтежим тренуцима пословања деловао је као мелем на душу својим сарадницима, посебно

Била би неправда не поменути име Мирка Чанчаревића Чана и његових десет медаља, од којих седам златних. Прву је освојио још као ученик угоститељске школе, стипендиста „Слоге“. Изгледа да није победио једино кад је био на одслужењу војног рока. Такмичари Суботице, Новог Сада, Врњачке Бање са одушевљењем и неверицом посматрали су младог златиборског бармена, виртуоза, док са миксером изводи егзибиције и послује по шанку. Чане каже да жали што му је за мало измакло прво место на

Буцовом сину Мишу у сећање се урезао дан кад је последњи пут видео оца: „Био је петак, 6. април 1979. године. Са друштвом сам седео у ресторану „Слобода“ на Палисаду. Увече се појавио отац, частио нас пићем и отишао кући. У последње време све чешће се жалио на проблеме са срцем. После дужег убеђивања пријатељи му заказаше пријем на ВМА, наредног понедељка требало је да обави детаљне лекарске претраге. Убрзо пошто је отац напустио ресторан, осетио сам неку унутрашњу узнемираност, не могу

Хотел „Палисад“ у некадашњем изгледу

радницима. Из те благе природе, смирености и скромности долазила су најбоља решења у пословању. Сећајући се својих почетака увек је имао разумевања за своје раднике, да их због грешке не казни већ опрости и очински посаветује, да им пренесе знање и искуство, да им буде узор... А они су на његову доброту одговарали радом и дисциплином.

То су стално и доказивали, посебно на републичким такмичењима угоститељских радника, када су одлазили у градове Србије да још више подигну углед свом „Палисаду“, добитнику три „Сребрне пахуљице“. Сваке године доносили су прегршт медаља освојених у разним дисциплинама, било би прегрсто све их поменути, мада то свакако заслужују.

савезном такмичењу у Порторожу, али је задовољан и вицешампионском титулом Југославије.

На сахрани хиљаде колега и пријатеља

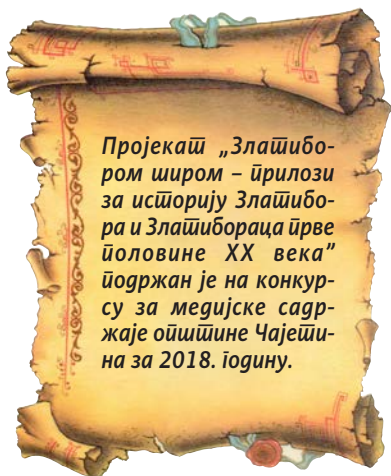
За Момира су гости били прва брига, а они задовољни највећа награда и признање. Сваки гост хотела био му је стари познаник, близак пријатељ. Увек је налазио времена да са сваким поразговара, објасни, да препоручи и посаветује. У канцеларију директора улазило се без најаве, тражили су га глумци, књижевници, спортисти, политичари... Зато је „Палисад“ постао и културна установа у којој се одржавају сликарске изложбе, вечери поезије, то је место одржавања симпозијума, конгреса...

да се смирим, не могу да пратим шта се дешава за столом. Устао сам и изашао напоље. Кад сам прилазио кући видим сви прозори осветљени, ту су и кола хитне помоћи. Предсетио сам несрећу. Лекар, кога су мајка и стриц позвали, касно је стигао, није успео да предухитри смрт“.

Колико је био цењен најбоље је показала сахрана на Рудинама где се окупило хиљаде његових колега и пријатеља да га испрате у вечност и одају последњу пошту. За допринос развоју туризма добио је Златну значку Туристичког савеза Србије, а највеће признање које је могао добити од својих Златиборца је улица на Палисаду која ће вечно чувати успомену на тога тихог и скромног човека. ▲

Како је Чајетина добила први водовод

Пуштен је у рад 4. новембра 1925. године, а вода доведена са имања Максима Кокорине

Пројекат „Златибором широм – ѝрилози за историју Златибора и Златиборца прве љоловине ХХ века“ љодржан је на конкурсу за медијске садржаје ојшћине Чајетина за 2018. љодину.

О изградњи водовода за Чајетину размишљало се још пре Првог светског рата. При срезу је био формиран Фонд за довођење пијаће воде, али на конкретну акцију чекало се до 1923. године када су почели радови на путу Ужице – Краљева Вода, а Чајетинци искористили присуство стручних лица и грађевинске оперативе да изграде водовод. Инжењер Секула Кнежевић, родом из Сиројина, водио је посао на путу и помогао је да оператива Општег грађевинског предузећа „Ограп“ буде на услузи за изградњу водовода.

Исте године, на основу захтева Среза златиборског, пројекат за изградњу среског водовода у Чајетини поверен је Генералној дирекцији вода, а урадио га је инж. Миладин Пећинар. Пројекат је достављен Среском одбору Златиборског среза, коме је Дирекција одобрила 20.000 динара помоћи за изградњу водовода. Међутим, пошто је предрачун за изградњу водовода износио 173.228,30 динара, помоћ Дирекције је била недовољна па се привремено одстало од пројекта.

За изградњу водовода 180-200 хиљада динара

Питање изградње водовода поново је покренуто у априлу 1924. године „због неиздрживе оскуднице у води“. Срески начелник и председник Одбора за изградњу водовода Милорад Жеравичић обратио се Дирекцији за воде јер водовод се „не може подићи без државне помоћи пошто је Срез

златиборски један од најсиромашнијих у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца.“

„Процена је да изградња водовода, без огранака, захтева 180-200 хиљада динара“, обавештава Дирекцију Жеравичић и наставља: „Срез је у стању да суму нешто редуцира употребом добровољне радне снаге, али има једна ствар коју апсолутно мора одма да плати а то су цеви. Кад би Одбор могао доћи до цеви онда би ствар била у пола решена, јер би се онда све силе напрегле да се водовод изведе кад су цеви ту“. Према пројекту било је потребно 1.200 метара цинкованих цеви од једног и по цола и 240 метара цеви мање цолаже као и осам затварача и осам славина. Са превозом на градалиште, за цеви, затвараче и славине требало је обезбедити око 85.000 динара.

Молећи Дирекцију да се одобри помоћ од 85.000 динара, срески начелник поручује да би се тиме „учинило једно велико

У септембру се већ увелико радило. „Рад се продужава форсирано. Воде има у довољној количини. Јутрос су послате из магацина водоводне цеви и то један део. Када цеви буду полагане у земљу, известиће се телеграмом министарство“.

Чесма није у исправном стању

Радило се брзо, свакако захваљујући помоћи „Ограпове“ грађевинске оперативе. Из кратког акта начелника Жеравичића сазнајемо да је водовод пуштен у рад 4. новембра 1925. године.

Вода је доведена са имања Максима Кокорине због чега му је експрописано 2,5 хектара имања. Кокорина се жалио начелнику среза да му је од парцеле остало само 14 ари („што ми је мало за издржавање парцеле“) и тражи надоканду од 26.000 динара („иако је место у страни то је првокласна и једра шумска земља“). Надоканду тражи и Јанићије Ђирковић на чијем имању је због радова „у-

је градња трајала, управник чајетинског расадника Радојко Ђоковић тражио је да се, с обзиром да вода пролази кроз расадник, „одвоји једна крак за најнужније потребе – пијење радника, појење приплодне стоке: бикова и пастува“. Раније, расадник је воду обезбеђивао копањем бунара.

Приликом изградње Домаћичке школе 1930. године, пошто је објекат грађен поред трасе водовода, урађен је одвод за чесму за овај школски објекат.

Од пуштања у рад водовод је имао чувара. На овом послу дуго је радио Марко Ј. Делић из Шљивовице са годишњом платом од 600 динара. Из неког разлога бан Дринске бановине крајем 1929. године отпушта Делића из службе и налаже да се постави нови чувар. Да је водовод дуго био без чувара сведоче документа из септембра 1930. године. Техничко одељење Краљевске банске управе обавештено је да је „водовод пустио на неколико места, цеви су

Чајетина пре рата

добро народу овог краја. Остаток предрачунске суме од преко 100.000 динара, Одбор ће великог напрезања узети на себе и то нешто новчано а нешто радном снагом народа овога сиромашног среза“.

Допис сличне садржине упућен је Дирекцији за воде у августу 1924. године, после чега је Министар пољопривреде и вода донео решење да се о трошку државе набаве цеви за чајетински водовод. Посао је поверен фирми „Тетрад“ из Београда, за суму од 77.353,85 динара. Срез златиборски обавезан је да цеви преузме на железничкој станици Ужице, превезе, положи у канале и заврши преостале радове.

рожена летина на више места, од стране радника и рабација, затрпано каменом и песком и раскопано за узимање иловаче“.

Процену експрописаног земљишта извршили су у марту 1926. године инжењери Секције за реконструкцију пута Ужице – Вардиште. Министарство грађевина је одобрило процену па је Стојану Живковићу, Максиму Кокорини, Јанићију, Саву и Спасоју Ђирковићу укупно исплаћено 66.109 динара. Укупна сума била је приближна полугодишњој плати председника чајетинске општине.

Вода је првенствено била намењена за зграду начелства и општине, стигла је и у двориште основне школе и цркве. Још док

попрскале, пропуштају воду, резервоари где је каптажа су затрпани земљом и прети да се водовод потпуно руинира“. Пошто је реч о јединој води „од које Чајетина живи и других никавих извора ни бунара нема“, од бановине се тражи од 60.000 динара, да у буџету за 1931/32. предвиди 10.000 за хитне оправке и за плату чувара, по хиљаду динара месечно.

Иако је ангажован чувар било је пропусти у раду. Тако у децембру 1931. Сретен Смиљанић, управитељ чајетинске школе, жали се да у школском дворишту нема воде: „Општина плаћа човека који брине о резервоару и чесми, али чесма није у исправном стању већ пет дана“.

У борби против аустроугарске војске у Колубарској бици у Првом светском рату 20. новембра 1914. погинуо је командир првог вода прве четвртог батаљона првог пука Моравске дивизије Димитрије Туцовић. Баш на овај дан, библиотека „Љубиша Р. Ђенић“ уприличила је промоцију књиге „Слом“ Ненада Петровића чији је главни јунак управо овај Гостиљац.

Шести по реду роман Ненада Петровића носи име „Слом“. Рецензент књиге Златоје Мартинов у предговору је написао да „аутор на узбудљив начин, кроз трг Славија у Београду као стожер, око кога се врти фабула, читаоцу пружа две историјске слике Србије: једну с почетка 20. века, из времена Балканских ратова, а другу савремену из наших дана“.

„Аутор користи, вероватно да би појачао одређени значај који жели да истакне у свом роману, документарну грађу, цитира текстове из „Радничких новина“ Димитрија Туцовића, затим извештаје са бојишта из Балканских

ратова, а онда све то литерализује. Мислим да тај роман помало одура од класичног прозног исказа у нашој модерној књижевности и у томе ја видим његову занимљивост“, каже Мартинов.

На питање зашто је за свог главног јунака изабрао баш лик Димитрија Туцовића, Ненад Петровић одговара да је иницијална каписла била измештање споменика Димитрија Туцовића и његових

посмртних остатака са трга Славија где су почивале 67 година. „Истражујући, ја сам дошао до неких за данашње време фрапантних података о Туцовићу, неким његовим и ставовима странке коју је предводио (Српска социјал-демократска странка). Она је била изричито против Балканских ратова и ширења Србије, где је он најоштрије осуђивао тадашњи врх државе јер не решава национално

питање и припаја друге области које већ и тада нису биле већински насељене српским становништвом, сматрајући да то не може да реши питање већ ће само правити проблеме у догледно време. Показало се да је био далековид“, објашњава писац Ненад Петровић.

Без жеље да придикује или моралише, Петровић је кроз свој роман упоредио два времена које дели један век, два јунака који своје животе проводе онако како их приморавају време, људи и сопствени карактер, ухваћени у тренуцима кризе која тече у овој земљи. Један гине за њу без обзира на своје ставове и идеје, други не успева да пронађе смисао живота, можда чак ни свог постојања. Писац на крају наглашава да је „Слом“ ипак само роман.

Миријана Ранковић Луковић

Маштовити радови основаца за производе „Наше Златке“

Млекара „Наша Златка“ је средином октобра расписала литерарни конкурс на тему „Златкине авантуре“ на којем су право учешћа имали ученици од првог до осмог разреда основних школа са територије чајетинске општине. Конкурс је недавно завршен, радови прегледани, а три најбоља послале су ученице: Сара Којовић, Емилија Средојевић и Наталија Лончар.

На конкурс је стигло доста маштовитих радова, а илустраторка из Зрењанина Горана Белић одабрала је најбоље. Они ће у наредном периоду бити креирани у виду бојанки које ће имати прилику да виде како купци Златкиних производа, тако и деца, али и пословни партнери као део рекламне материјала.

– Изузетно нас радује што су се некако сви зближили са Златком и осећају је као своју и што смо добили око 50 радова основаца, али смо на крају, као што је у конкурс најављено, морали одабрати три. Овом приликом морам да напоменем да ће добитници награда имати и прилику да посету производњу, обићу млеку – каже Вла-

Награђене ученице на литерарном конкурс „Златкине авантуре“

димир Бојовић, директор ПД „Златиборски еко аграр“.

Победнице овог конкурса Сара Којовић, ученица петог разреда ОШ „Миливоје Боровић“ извојено одељење у Кривој Реци, Емилија Средојевић, шести разред ОШ „Димитрије Туцовић“ из Чајетине, и Наталија Лончар, осми разред ОШ „Миливоје Боровић“ из Мачката примиле су заслужене награде 22. новембра. А награде су биле по 5.000 динара и бојанке са њиховим илустрованим песмама. О поводу за учешће на конкурс, инспирацији и наградама рекла су:

– Ми се бавимо производњом млека код куће, а иначе другари су ми причали о Златки и како они то млеко узимају. А песма се свидела и мом деки – изјавила је Сара Којовић.

– Ја сам хтела да ова песмица буде маштовита и написана баш за децу зато што сам и ја волела овакве песмице кад сам била мала – рекла је Наталија Лончар.

– Инспирацију сам добила од људи, пошто су они у данашње време такви. Волела бих да илустрације изгледају маштовито и креативно – каже Емилија Средојевић.

Из „Еко аграра“ и „Наше Златке“ поручују да неће бити заборављени ни остали учесници конкурса. Они ће лепе награде примити у виду новогодишњих поклона. Директор Владимир Бојовић такође најављује сличне маркетиншке активности везане за промоцију Златкиних производа.

– У преговорима смо са једном од највећих продуцентских кућа које се баве видео анимацијама у нашој земљи и на добром смо путу да постигнемо договор да „Наша Златка“ заживи и на ТВ каналима. Надам се да ћемо о томе имати конкретне информације и добродо повода за причу у догледно време – додаје Бојовић.

Кравицу Златку можете пратити и на Инстаграму и ФБ страници млекаре, где на занимљив начин комуницира са љубитељима њених производа.

Миријана Ранковић Луковић
Мирослав Јевремовић

Блистава јесен за чајетинску одбојку

Упркос чињеници да су у ову сезону ушли са примарним циљем да изборе опстанак у Првој Б лиги, чајетинске одбојкашице истакле су веома озбиљну кандидатуру за највиши пласман. Оствариле су девет победа у исто толико мечева, налазе се на деоби водеће позиције у првенству.

– Изненађени смо серијом добрих резултата, али сигурно се нећемо зауставити на ономе што смо до сада остварили. Ушли смо у нову сезону с циљем да обезбедимо опстанак. Међутим, како су кренуле да се ређају победе, већ смо почеле да верујемо да се можда можемо борити чак и за пласман у виши ранг. Боримо се за сваки поен, с тим да ни на једној утакмици нисмо дали све од себе, што можда и даје додатну тежину свему што смо постигли – каже капитен екипе Александра Пантовић.

У клубу истичу да је примарни циљ и даље опстанак у лиги, али да им серија одличних резултата даје за право да се надају вишем и да ће се свака указана шанса искористити.

– Очекивања од ове сезоне примарно су била везана за опстанак у овом рангу. Међутим, да ли због радикалних промена у играчком кадру у другим екипама или због неког објективног пада у квалитету лиге, дошли смо у ситуацију да се боримо за сам врх. Нисмо то очекивали.

У свакој делатности, па и у спорту, пред квалитета битан је фактор среће. Из тренерског искуства знам да не игра само квалитет нити статистика, већ и сплет разних околности. Ето, ми смо у овој сезони неколико мечева и добили уз доста среће. И даље стојимо са обе ноге на земљи, надамо се опстанку, јер мислим да је лига доста уједначена. Све више од опстанка у лиги свакако да ће бити додатни плус. Увек истичем да је поента спорта да се стреми ка нечему вишем, да се сукобљива сваки елемент надограђује – каже тренер Станко Брашанац, један од главних креатора успеха ОК „Златибор“.

Испоставило се да су запажени резултати чајетинских одбојкашица остварени током лета, на МОСИ играма (бронза у одбојци на песку), као и на „Спортским играма младих“ у Сплиту (сребро у одбојци и у одбојци на песку) представљали праву увертуру пред почетак нове такмичарске сезоне по ОК „Златибор“. Треба истаћи и запажене резултате млађих категорија, које такође немају пораз. Пионирике су у уводна два кола оствариле победе. На свом паркету савладале су „Тару“ из Бајине Баште са 3-0, а истим резултатом као гошће биле успешније од ужичке „Форме“. Кадеткиње „Златибора“ су на старту лиге савладале „Црнокосу“ из Косјерића. Подсећамо, тренер оба састава је Емилија Ђуповић. **И. Јанковић**

Фотос: КК Рујно

Успешан почетак сезоне за Карате клуб „Рујно“

У прва два такмичења на којима су учествовали у новој сезони каратисти „Рујна“ освојили су укупно 11 медаља. Сезона је започета са пет медаља на 20. Меморијалном турниру „Драгослав Радовановић – Пјер“, одржаном у Јагодини. У категорији ката појединачно сребро су освојиле Јована Аћимовић и Милица Шундерић, док се бронзом окитила Неда Лојаница, која је недавно појачала клуб и, према речима тренера Слађане Вуловић, представља значајно појачање. Као ката тим истакле су се Аница Радибратовић, Мирјана Станић и Неда Лојаница, освојивши сребро у изузетно јакој конкуренцији од преко десет тимова. У истој категорији је наступао и тим у саставу Јована Аћимовић, Петра Божић и Теодора Милић, међутим нису успеле да се

домогну постоља. Екипа коју су чинили Николина Тодоровић, Јована Аћимовић и Вук Милосављевић наступила је као микс ката тим и пласирала се на треће место.

На „Купу региона“ у Великој Плани, такмичењу које је било квалификационо за Куп Србије, каратисти „Рујна“ освојили су шест медаља: три златне, две сребрне и једну бронзану. У категорији ката појединачно златом су се окитиле Јована Аћимовић и Неда Лојаница, сребро је освојила Николина Тодоровић, док је треће место заузела Аница Радибратовић. Ката тим у саставу Аница Радибратовић, Неда Лојаница и Мирјана Станић је освојио злато, док је другопласирани био тим у саставу Јована Аћимовић, Милица Шундерић и Николина Тодоровић.

И. Ј.

ФК „Чајетина“ чека пролеће са трећег места

Фудбалери „Чајетине“ окончали су 2018. годину победом на гостовању у Бајиној Башти. Екипа „Вишесаве“ савладана је са 2-0, головима Филипа Лазаревића и Бранка Божовића. Претходно је са 4-1 савладан „Лауш“, у мечу у којем се тренер-играч Немања Кутлешић два пута уписао у стрелце, а голове су постигли и двојица најбољих стрелаца тима ове јесени Бранко Радовић (12 голова) и Бранко Цветић (10 голова), док је Мирослав Гукић са своја два гола донео тријумф над екипом „Савинца“ (2-0). Утисак успешне завршнице полусезоне доне-

кле је покварио убедљив пораз на гостовању екипи „Перућца“ (6-1).

– С обзиром на све што нас је пратило у претходном периоду, место на којем се тренутно налазимо је реално, али није довољно за нешто чему стремимо. Остаје горак укусу због три пораза која смо доживели. Можда можемо наћи оправдање за пораз од „Јасена“ (1-4), због касног почетка припрема и некомплетне екипе, као и за неуспех на гостовању у Косјерићу (2-3) у веома добром и узбудљивом мечу, али за пораз од „Перућца“ (1-6) нема оправдања. Озбиљној екипи, у

какову желимо да израстемо, то не сме да се дешава. С друге стране, клуб никада није имао овако успешну полусезону, тако да морамо бити задовољни – каже тренер ФК „Чајетина“ Немања Кутлешић.

Иако тек предстоји још 14 утакмица пролећне полусезоне, скоро је па извесно да је екипа „Јасена“ из Бродарева тешко достижна на водећој позицији (свих 14 победа). Са девет бодова мање на деоби другог места налазе се „Црнокоса“ и екипа „Чајетине“, с тим да састав из Косјерића има бољу гол разлику.

– Амбиције су нам и даље исте, виши ранг. Иако је „Јасен“ на девет бодова испред нас, ми се не предајемо. Друго место вероватно доноси бараж за виши ранг, тако да нам такмичарског мотива неће недостајати. У плану нам је довођење неколико озбиљних појачања, а велика жеља нам је да вратимо неке играче са територије наше општине. У овој полусезони Чајетинци нису забележили ниједан нерешен резултат (11 победа и три пораза). – Моја визија фудбала је нападачка. Делимично због тога, као и због чињенице да смо у првенство ушли без довољног броја дефанзивца, гол разлика нам је 42-22. Настојаћемо да дефанзивни део тима појачамо током зимске паузе. **И. Ј.**

Победнички ритам ФК „Златибора“ пореметиле повреде играча

Фудбалери „Златибора“ налазе се на трећем месту табеле Прве лиге Србије после 18 одиграних кола. Након што су победом над „Инђијом“ заузели прво место у 13. колу, уследила је серија од четири меча без тријумфа.

Пораз од „Јавора“ 1:2 на „Швајцарији“ осим губитка бодова био је тежак и због повреде нападача Дејана Видића. Најбољи стрелац екипе се при постизању водећег гола у првом минуту сударио са голманом и повредио колена, па је већ у седмом минуту морао да напусти игру. Колико ће бити тешко надокнадити одсуство стрелца 10 прволигашких голова видело се већ на том мечу, јер је „Златибор“ изгубио контуре игре и играча који је могао да сачува лопте у поседу и био велика претња у шеснаестерцу. „Јавор“ је као гост направио преокрет и победом прескочио Златиборце на табели.

Екипа Предрага Ристановића потом је са 2:0 поражена од Металца на једном од тежих гостовања у лиги. У Горњем Милановцу је поред Видића била и без суспендованог Владимира Ђировића, а иако је стварала шансе није успела да избегне четврти пораз у такмичењу.

На отварању другог дела првенства „Златибор“ је освојио бод против „Жаркова“ у Београду, а занимљиво да је стрелац оба изједначајућа поготка био штопер Немања Анђелковић.

Меч против „ТСЦ“ – а из Бачке Тополе, којег је у првом делу као гост победио са 2:1, „Златибор“ је дочекао у лошем моменту, јер због повреда није било ни Стевана Радуловића и Драгана Павловића, а изостао је и голман Далибор Дивац. По веома хладном времену, снегу и изузетно густој магли, ослабљени тим из Чајетине поражен је са 1:3. Низ од четири утакмице без победе био је

најдужи од када је на прошлој полусезони на клупу дошао Предраг Ристановић.

Прекид лоше серије десио се у Бечеју, где се Златибор победом 2:0 осветио истоименој екипи за пораз на „Швајцарији“ у августу. Стрелац првог гола био је Александар Тасић који је, иако му је дефанзива примарна опција, добио задатак да игра уместо повређеног Видића у Ристановићевом систему са једним истуреним нападачем. Други погодак у Бечеју постигао је задњи везни Милан Јокић, један од главних ослонаца екипе.

Резултати и табела Прве лиге Србије показују да су се испунила

очекивања о неизвесности такмичења, чему ће додатно допринети и подела бодова пред плеј-оф и плеј-аут. На првом месту је „Инђија“ са 39 бодова, два мање има „Јавор“, док је „Златибор“ и поред проблема на задовољавајућем трећем месту са 35 освојених бодова (11 победа, два ремија и пет пораз).

Пред Златиборцима су мечеви са екипама против којих су у првом делу такмичења бележили победе: „Телеоптиком“, „Слободом“, „Борцем“ и крагујевачким „Радничким 1923“ против којег ће на Златибору 15. децембра и завршити јесењи део првенства. **З. В.**

Чајетински основци освојили окружно такмичење у фудзалу

Фото: Спортски савез Чајетина

Фудзал тим ОШ „Димитрије Туцовић“ из Чајетине освојио је прво место на Окружном такмичењу у Бајиној Башти. Голом Николе Ми-

лића из слободног ударца у финалу су победили Пожегу са 1-0, чиме су обезбедили пласман на Међуокружно такмичење. Чајетинци су прет-

ходно славили у првом колу против Косјерића са 4-3, а у полуфиналу су били успешнији од екипе Пријепоља. После регуларног дела меча резултат је био 2-2, тако да су чајетински играчи после пенала (2-0) изборили пласман у финале.

Екипу ОШ „Димитрије Туцовић“ чинили су: Немања Глишовић, Борис Вукомановић, Огњен Радишић, Саво Јеремић, Никола Милић, Лука Младеновић, Давид Ојданић, Алекса Теофиловић, Борисав Луковић и Војин Чумић, а предводили су их професор физичког васпитања Стеван Стојановић и Немања Кутлешић, координатор за школски спорт Спортског савеза Чајетине који је организовао пут и учешће чајетинских основаца на овом такмичењу.

И. Ј.

**ЗЛАТИБОРСКЕ
ВЕСТИ**

Издавач

Агенција за издавачку делатност и маркетинг „Мали Ђира“

Главни и одговорни уредник

Милић Симић

Редакција

Драгана Росић
Мирјана Ранковић Луковић
Мирослав Весовић
Иван Јанковић
Мирослав Јевремовић

Штампа

Графос Ужице

Тираж

1.500 примерака

Контакт

064/117-15-99
e-mail: simicmilic@mts.rs

ISSN-2406-2405

Кошаркаши „Златибора“ на средини табеле

После неугодног пораза на домаћем паркету од „Металца“, као и неуспеха на гостовању до тада непоразеном ОКК „Београду“ (83-75), кошаркаши „Златибора“ су наговестили боље дане у Кошаркашкој лиги Србије победом против до тада водећег „Динамика ВИП“, извојеваном на домаћем паркету (75-71), у мечу који је читавим својим током био веома неизвесан. Занимљиво да је прилику да изједначи резултат против свог матичног клуба две секунде пре краја утакмице пропустио Чајетинац Душан Кутлешић, пошто је промашио два од три слободна бацања. Крсто Бјелица могао би се означити «меч винером» по домаће, јер је 12 од својих 18 постигнутих поена убадио у последњој четвртини. Крилни центар Никола Рондовић додао је 14 поена (4/9 за три), док су по 12 уписали Богдан Ризнић и Павел Лобарев. За „Динамик“ су по 15 поена убили Данило Остојић, Душан Кутлешић, као и биши играчи „Партизана“ односно „Црвене звезде“ Андреја Стевановић и Петар Ракићевић.

Уследило је гостовање вероватно најпријатнијем изненађењу досада-

шњег дела првенства „Новом Пазару“. Пораз од 83-77 не објашњава много развој ситуације на мечу у којем су Чајетинци губили са чак 26 поена разлике, а успели да на седам секунди пре краја дођу на само два поена минуса. Ипак, времена за преокрет није било. Према речима тренера „Златибора“ Вање Гуше, његов тим је овај меч изгубио «глупаво»:

«Успели смо да избацимо екипу „Новог Пазара“ из ритма, али на крају смо опет били глупи, као и на пар утакмица раније. И против „ОКК Београда“ и „Борца“ смо изгубили овако

глупаво на крају и потрошили све што смо претходно стекли.

Тренер Гуша је био задовољнији после тог пораза у Новом Пазару него после победе над београдским „Беоуком“ која је уследила. Меч против „Беоука“ на свом паркету био је веома важан по Чајетинце како би се удаљили из «доњег дома». Београђани су претходне сезоне нанели „Златибору“ болан пораз у дворани СТЦ Златибор, али су на ово гостовање дошли као последње-пласирани тим лиге и ослабљени неиграњем Немање Безбрадице, док се током меча повредио Немања Вучићевић,

Пао и „Тамиш“ на Златибору

У неизвесној и занимљивој утакмици деветог кола Кошаркашке лиге Србије домаћи КК „Златибор“ био је бољи од „Тамиша“ и победио са 72:69 (15:18, 14:11, 20:18, 23:22). Најефикаснији у победничком тиму био је Никола Павловић са 14 постигнутих поена уз седам скокова, док је Богдан Ризнић имао 11 скокова и три асистенције.

прошлогодишњи члан „Златибора“. Чајетинци су остварили трећу лигашку победу, резултатом 74:66, али је чињеница да ни на овом мечу није све ишло по плану. Ни тренер Гуша није био задовољан издањем својих изабраника и најавио је да ће екипа морати да ради на основама кошарке, организацији игре, као и на психолошком плану како би се учинак поправио у наставку сезоне. Иначе, Управни одбор КК „Златибор“ објавио је да ће до краја лигашке сезоне улаз на утакмице „Златибора“ на домаћем паркету бити слободан.

И. Јанковић

Млађе категорије кошаркашког клуба почеле такмичења

Кадетска селекција КК „Златибор“ започела је такмичење у Регионалној лиги Западне Србије са две победе у исто толико мечева. У неизвесном мечу против „Пожеге“ током другог полувремена „Златибор“ је имао и 13 поена предности, али су гости у финалну мечу успели да сустигну ту предност. Ипак, Чајетинци су мање грешили у завршници дуела и успели да славе са 57-53. Павле Пећинар водио је своју екипу до победе са 31-им постигнутим поеном, а двоцифрен учинак имали су и Ђорђе Лојаница (12) и Никола Колев (11). Такође неизвесан био је и наредни меч, против „Такова“, на свом парке-

ту. „Златибор“ је поново био присебнији у завршним минутима и славио са 75-72, мада треба истаћи да су гости из Горњег Милановца прве три четвртине окончали са предношћу, али она није била виша од три поена. Најефикаснији у домаћем табору били су Павле Пећинар са 26 и Ђорђе Лојаница са 25 поена.

Нову сезону у Међурегионалној лиги Центар почео је јуниорски тим „Златибора“. После почетна четири кола Чајетинци имају једну победу, али им велики проблем представља чињеница да практично ни на једном мечу нису били у прилици да наступе у пуном саставу. Сезона је започета убедљивим тријумфом на гостовању у Аранђеловцу (100-48), уз трипл-дабл Матеја Гавовића (15 поена, 12 скокова, 10 асистенција), после чега је уследио пораз на свом паркету од екипе „Смедерева 1953“ са 87-67. На гостовање у Крагујевац екипи „Радничког 1950“ отишло се са само осам играча, а према речима тренера Калоперовића његов тим је на овом мечу платио данак великом броју примљених поена из контрапада, као и десет примљених тројки. На крају 87-61 у корист „Радничког“.

Дуел са комшијама из Ужича по интензитету је надмашио очекивања. И на овом мечу „Златибор“ је имао свега деветорицу у саставу, а „Слобода“ несумњиво висинску предност, али је меч био више него узбудљив. Коначан резултат 84-77 за „Слободу“.

И. Ј.

Фото: ПК „Торник“

Планинарски клуб „Торник“ међу најбољим у Србији

На Сајму спорта одржаном у Београду Планинарски савез Србије уручио је признања најуспешнијим екипама у недавно завршеној сезони Лиге Србије у оријентирингу.

Планинарски клуб „Торник“ заузео је треће место у генералном пласману. Јуниори и јуниорке чајетинског клуба су најуспешнији у својим узрасним категоријама, пионирке су заузеле друго место, док су сениори сезону завршили као четвртопласирани. Остале категорије клуба нису забележиле значајније пласмане, али у клубу истичу да је укупан резултат могао бити бољи да су успели да буду редовнији на такмичењима. Према информацијама добијеним из ПК „Торник“, на Сајму спорта је потврђено и то да ће Златибор бити домаћин Светског првенства у радио оријентирингу 2020. године, на којем се очекује око 500 такмичара из целог света, као и да ће после тога Златибор ући у календар Светског купа. Тим поводом очекује се да би челни људи домаћег Савеза ускоро могли да дођу у посету општини Чајетина.

ПОЉОПРИВРЕДНИК

ОПШТИНА ЧАЈТИНА, ПРИВРЕДНО ДРУШТВО ЗА РАЗВОЈ ПОЉОПРИВРЕДЕ „ЗЛАТИБОРСКИ ЕКО АГРАР“ ДОО

Златиборски
ЕКО АГРАР™

Дилема произвођача малине у Србији – крчити или не?

Производња малине у свету последњих година је у кризи. Најзначајније земље на произвођачкој мапи света су ове године имале значајан пад производње. Највећи утицај на пад производње у Пољској имале су временске неприлике и одлазак и све теже проналажење радне снаге. Такође, временске прилике су утицале на пад производње и САД-у, Чилеу, Босни и Херцеговини, Бугарској. Разлог смањења производње малине у Канади, Енглеској и Аустралији су високи трошкови производње, све строжији захтеви тржишта и смањење приноса по јединици површине.

Поред тога, произвођачи у Канади све више гаје алтер-

нативне врсте које имају већи принос, мања улагања и бржи повраћај уложеног капитала.

Република Србија је више деценија лидер у свету, како по количинама, тако и по квалитету произведене малине. Често се за малину каже да је национална воћна врста и да има стратешки значај за целокупну привреду (а не само пољопривреду) наше земље. Од производње и извоза малине, Република Србија је у ра-

нијим годинама остваривала око 250 милиона еура, од чега је нето девизни ефекат био већи од 90%. У производњи, преради и пласману малине супституисано је око 30 – 35.000 запослених (са пуним фондом радних часова), јер је повремено у овом послу запослено око 150.000 људи. Посматрано регионално, више од 2/3 производње сконцентрисано је у брдско-планинском подручју Западне Србије.

Поред неоспорно великог економског значаја производње малине у нашој земљи, проблеми са којима се наши произвођачи и извозници сусрећу су вишегодишњи и до сада је веома мало учињено на отклањању истих. Због неблаговременог идентификовања и њихових узрока, последњих година долази до великих осцилација у производњи ове врсте воћа. Примера ради,

Због неблаговременог идентификовања и отклањања проблема и њихових узрока, последњих година долази до великих осцилација у производњи ове врсте воћа. Примера ради, у 2016. години у Србији је произведено 83.000 тона малине, док је овогодишња производња пала на 56.000 тона

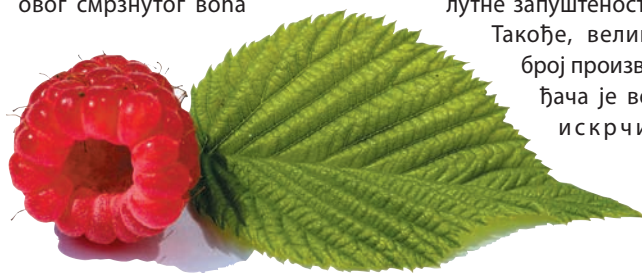

у 2016. години у Србији је произведено 83.000 тона малине, док је овогодишња производња пала на 56.000 тона.

Временски чиниоци су током 2017. године допринели да веома мали проценат засада постигне потребну кондицију а кише током маја, јуна и јула ове године су утицале и на квалитет плодова. Као резултат тога, хладњачари су веома опрезно кренули у кампању откупа а повремено су неке од њих и обустављале пријем у хладњаче. Као оправдање за ово, откупљивачи наводили залихе из 2017. па чак и 2016. године, лош квалитет, неадекватну хигијену и одсуство стандарда и слично. На супрот томе, произвођачи малине у другим деловима света (земље Јужне Америке) у овој години су имали знатно бољу ситуацију и пласман целокупних количина на светском тржишту.

Наиме, према подацима америчког Министарства пољопривреде и чилеанске

агенције 'Чилеалиментос', само у октобру 2017. године на светском тржишту било је присутно смањење залиха малине од 17% у односу на 2016. годину. Тренд смањења залиха је настављен и у периоду после овога, тако да је према истим изворима смањење залиха овог смрзнутог воћа

са 30. септембром у односу на август 2018. било 7%.

Све ово указује да су произвођачи и откупљивачи малине у нашој земљи веома често изложени циљаном пласирању погрешних информација које доводе до заблуда и великих штета за обе стране у циклусу производње.

Што се тиче стања у заса-

дима ове воћне врсте у нашој земљи, тренутна ситуација не иде у прилог произвођачима. Незадовољни ценом у претходне две године, велики број њих није посветио одговарајућу пажњу својим малињацима због чега је више од 60% производних засада у стању апсолутне запушености.

Такође, велики број произвођача је већ искрчио

засаде или то тек намерава да учини. Преостали, којих је мало, су као и ранијих година урадили све неопходно – покосили старе изданке, подigli нове, покосили траву и препрскали или ових дана прскају бакарним препаратима.

Сви изнети подаци и чињенице указују да је пред произвођачима, добављачима хемије и пестицида, откупљи-

вачима и извозницима малине изузетно тежак период. И сви ће бити на губитку ако као неке од хладњача и организатора посла код нас не подрже и остваре коректнији кооперантски однос са произвођачима.

Њихово правило је: „Када је добро, добро је свима, ако је лоше, подједнако трпимо“. На срећу таквих примера је све више и то даје наду и добар подстицај онима који су на прекретници – крчити малињаке или не!

Да је сличних ситуација и лошијих година било и раније указују пионири овог посла

Западној Србији. За њих је важило да када сви саде, своје засаде одржавају у доброј мери а да подижу нове и више улажу у постојеће малињаке када сви запуштају или крче.

То је и наш савет у садашњим условима.

Др Александар Лепосавић

Институт за воћарство у Чачку

Закуп пољопривредног земљишта у државној својини

Пољопривредно земљиште у државној својини даје се у закуп путем јавним оглашавањем. Одлуку о расписивању јавног огласа доноси надлежни орган јединице локалне самоуправе на чијој територији се налази пољопривредно земљиште у државној својини, у року од 60 дана од доношења Годишњег програма заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта.

За пољопривреднике са територије Општине Чајетина могу бити значајна два вида закупа прописана Законом о пољопривредном земљишту („Сл гласник РС“, бр 62/2008-др.закон, 41/2009 и 112/2015) а то су : Право пречег закупа пољопривредног земљишта и Право учешћа у првом и другом кругу јавног надметања за закуп пољопривредног земљишта. Како се тема текста односи на закуп пољопривредног земљишта у државној својини биће изнете само основне чињенице према горе поменутом Закону.

Право пречег закупа остварује се у поступку који спроводи јединица локалне самоуправе расписивањем јавног позива који се расписује до 30.јуна текуће године, а пријава на јавни позив са потребном документацијом доставља се најкасније до 31. октобра текуће године. Право пречег закупа пољопривредног земљишта у државној својини има правно и физичко лице које је:

Власник система за наводњавање, одводњавање, рибњака, пољопривредног објекта, стакленика, пластеника и вишегодишњих засада (воћњака и винограда који су у роду) који се налазе на пољопривредном земљишту у државној својини и које је уписано у Регистар пољопривредних газдинстава и налази се у активном статусу најмање једну годину

Власник домаћих животиња, који је и власник, односно заку-

пац објеката за гајење тих животиња на територији јединице локалне самоуправе на којој се право пречег закупа остварује и које је уписано у Регистар пољопривредних газдинстава и налази се у активном статусу најмање једну годину.

Власници домаћих животиња право пречег закупа остварују по условном грлу, и то 1 ха по условном грлу. Закупна пољопривредног земљишта у државној својини по праву пречег закупа је просечно постигнута цена закупа по хек-

тару. Одлуку о давању у закуп пољопривредног земљишта у државној својини по основу права пречег закупа доноси надлежни орган јединице локалне самоуправе уз сагласност Министарства.

Право учешћа у првом и другом кругу јавног надметања

Право учешћа у јавном надметању за давање у закуп пољопривредног земљишта у државној својини у првом кру-

гу има физичко лице које је уписано у Регистар пољопривредних газдинстава и налази се у активном статусу најмање три године, са пребивалиштем најмање три године у катастарској општини на којој се налази земљиште које је предмет закупа, да је власник најмање 0,5 ха пољопривредног земљишта, односно правно лице које је уписано у Регистар пољопривредних газдинстава и налази се у активном статусу најмање три године, које је власник пољопривредног земљишта најмање 10 ха у катастарској општини у којој се налази земљиште које је предмет закупа и има седиште на територији јединице локалне самоуправе којој припада та катастарска општина.

Право учешћа у јавном надметању за давање у закуп пољопривредног земљишта у државној својини у првом кругу има физичко лице које је уписано у Регистар пољопривредних газдинстава и налази се у активном статусу најмање три године, са пребивалиштем најмање три године на територији јединице локалне самоуправе која спроводи јавно надметање, а чија се парцела граничи са земљиштем у државној својини које је предмет закупа.

У другом кругу право учешћа има правно и физичко лице које је уписано у Регистар пољопривредних газдинстава и налази се у активном статусу најмање три године.

Надлежни орган локалне самоуправе Општине Чајетина доноси Одлуку о закупу пољопривредног земљишта у државној својини као и остале услове а која је истакнута на огласној табли, у Службеном листу Општине Чајетина као и на интернет страници.

Текст приредио,
Миљко М. Радишић
стручни сарадник
ПД „Златиборски еко аграр“
д.о.о

Табела 1: Површине пољопривредног земљишта у државној својини према Годишњем програму заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта у државној својини за 2018/2019. годину.		
Катастарска општина	Укупно пољопривредно и земљиште из у државној својини из табеле	Површина планирана за закуп и коришћење без накнаде у 2018. (ха) из
АЛИН ПОТОК	624.0969	512.3497
БРАНЕШЦИ	887.4576	580.1730
ГОСТИЉЕ	502.5357	297.8356
ДОБРОСЕЛИЦА	1330.3488	177.8255
ДРЕНОВА	4.6986	0.0000
ЖЕЉИНЕ	1.8331	1.1768
ЈАБЛАНИЦА	1091.8033	617.4085
КРИВА РЕКА	32.3310	2.8118
ЉУБИШ	356.4936	104.7833
МАЧКАТ	43.1162	6.1324
МЕШНИК	0.8109	0.4918
РОЖАНСТВО	2.8251	0.0000
СЕМЕГЊЕВО	695.8102	491.8846
СИРОГОЈНО	118.9698	97.2090
СТУБЛО	802.7778	141.7437
ТРИПКОВА	62.9874	3.7207
ТРНАВА	31.6767	31.6767
ЧАЈЕТИНА	3182.2944	1736.2676
ЧИЧКОВА	1.9379	0.0000
ШЉИВОВИЦА	1275.9196	637.9856
УКУПНО	11050.7246	5441.4763

Предности употребе ротационог плуга

Саставни део скоро сваке пољопривредне производње је обрада земљишта, односно орање. Само уз помоћ квалитетног плуга, који је адекватно подешен, орач може да постигне врхунске резултате који ће се у каснијем периоду позитивно одразити на целокупну производњу.

Плуг је справа за основну обраду земљишта. Постоје различите врсте плугова, од којих је најчешћи раони плугови. Поред раоних постоје и дискосни (радни део диск), тањирасти (радни део тањир), чизел плугови (радни део мотичице). Поред свих тих плугова постоји нови тип плугова ротациони плуг.

Ротациони плуг је последња реч технологије, не личи ни на шта што сте до сада имали прилику да видите. Сасвим другачија димензија плуга, уз сасвим другачију идеју.

Основу ротационог плуга чине масовне лопатице које су смештене на ротору и које разбијају земљиште. Ротациони плуг не преврће земљу, као обичан плуг – он је меша. Предност коришћења ротационог плуга, у односу на обичан, конвенционални плуг, је тај да жетвене остатке боље распореди по дубини, а земља је растреситија. Једна

од основних идеја је да се употребом ротационог плуга смањи такозвано сабијање тла.

Данас је у експлоатацији пољопривредних машина присутан велики број коришћених плугова и то највише плугова обртача. Овом приликом треба нагласити да у пољопривредној пракси увођење наведених машина није ишло баш глатко. А то је резултат, не само првобитно лоших техничких решења и лошег квалитета материјала, већ и поверења крајњих корисника пољопривредне механизације.

Бројне су предности ротационих у односу Она раоне плугове:

- Нижи трошкови пољопривредне производње;

- Већи радни учинци;
- Смањено клизања трактора;
- Мање оштећење пнеуматика (гума) трактора;
- Мање оштећење и деструкција земљишта.

- Интензивнија обрада земљишта;
- Мања потрошња горива;
- Мање сабијање земљишта;
- Боље мешање земљишта;
- Више радних комбинација (у једном проходу);
- Стварање боље структуре земљишта;
- Рад у свим условима, без обзира на влажност земљишта;
- Обрада у једном проходу, чиме је мање гажење земљишта;
- Без плужног ђона, омогућава асцедентно-десцедентно (горе-доле) кретање влаге у земљишту;
- Променљиви радни органи у зависности од типа и влажности земљишта;

Све ове предности указују на то да су се све негативне карактеристике раоних плугова обртача практично у највећој мери превазиђене код ротационих плугова.

Највећа предност ротационих плугова је што нема разора и слогова по парцели тј. земљиште остаје равно.

На основу изнетог, није тешко закључити да је будућност (основне) обраде земљишта у експлоатацији ротационих плугова. И као што су у животу најбоље ствари у ствари и најједноставније, тако је и са овим машинама, односно ротационим плуговима.

Коришћење ротационих плугова у припреми земљишта за сетву избацује пет операција које су до сада биле неопходне, а то су: орање, тањирање, сетвоспремирање, дрљање, подривање. Ротациони плугови се производе различитих величина за тракторе од 30KS до 240KS тако да су погодни за коришћење у равничарским и брдско планинским крајевима.

Текст приредио,
Стефан М. Зечевић
Дипл. инж. пољопривреде

Саопштење за јавност

Спроведен је Јавни позив за доделу бесплатног минералног ђубрива које је општина Чајетина добила као помоћ из робних резерви Одлуком Владе Републике Србије у количини од 67,5 тона и то КАН (27%)N. По јавном позиву пријавило се 215 пољопривредних газдинстава.

Обавештавају се пољопривредници који су поднели захтев за доделу бесплатног минералног ђубрива до 19. новембра 2018. по Јавном позиву објављеном 07. 11. 2018, да ће списак пољопривредних газдинстава која испуњавају прописане услове у јавном позиву бити објављен у понедељак 26. 11. 2018. до 12 часова на огласној табли ПД „Златиборски еко аграр“ д.о.о у Чајетини, на огласној табли Општине Чајетина као и на званичном порталу ПД „Еко аграр“ д.о.о. и општине Чајетина. Такође сви пољопривредници који испуњавају услове биће обавештени и телефонским путем на контакт који је достављен у пријави о датуму и начину преузимања минералног ђубрива.

ПД „Златиборски еко аграр“ д.о.о. Чајетина